

Predge sa Slovenze
na vse nedele no svetke zele-
ga leta.

Vkupspisane

od

Antona Krempl, prejdi Kapla-
na v Ormuski, sdaj Kaplana, Ma-
tečeta ino Beneficiata vu Štiji.

Svetišnja Franjka.

1823.

F. Schlegel in Hannover

aus dem Jahre 1802

Ms. 82

Na den zhištega spožhetja D. Marie.

Od prave pobožnosti proti Marii.

Od kere je rojen Jezuſt, ki je imenu-
je Kirilſt. Matth. 1, 18.

Cordium.

Kaj je to sa ena? Tali pribajo dneſ
angeli nebeſki, zhudivajozhi se zhires
ſvetoſt D. Marie v njenem spožhetji,
kero dneſ v totem tempelri te ſvete
materie boſtje zhaſtillivo ſvetimo*).
Sažheteki njene ſvetoſti je bila ta sa
njo odložhena zhaſt ene materie boſt-
je. — O zhaſtita, o hvalena ſato bo-
di preſvelta ſorja, ſveta Divija Ma-
ria, kera ſi lepa kaſi meſež, iſoo-
lena kaſi ſunje. V tebi je iſpu-
ni, kaj je v ſv. piſmi napreſſové
dano: Paſ hozhem med tobom, ti.

*) Pri Diviji Marii in Verberkii.

pešlenska kraljica, ino med tej shenaj,
 med tvojim ino njenim rodnom sovrasht-
 vo storiti; kajti je she den dнешnri
 sovrashtvo med rodnom tega pešlra ino
 rodnom D. Marie, t. j. med grēhom ino
 med slushebnišimi Marie Divize. Taki
 kati je najinre D. Maria ti grēh vfig-
 dar ino phres vse sovrashtla no saverg-
 la, dobro snajozh, kati možno se
 zbog skus grēh rasshali: taki tudi
 ti grēh sovrashtijo ino savershejo vsi
 pravi slushebniški ino otrozi Divize
 Marie. Tas pravim: vsi otrozi Di-
 vize Marie, kajti Maria, Jesusho-
 va mati je tudi našna mati.

Pita (bara) je sato, v phem
 stoji prava poboshnost proti phisti
 Divizi Marie? Ino na to bo odgo-
 vor dala moja dнешna predga. Tas
 sato rephem. Prava proti Marii po-
 boshnost stoji v tem, da njo 1.) jensh
 no ljubimo, 2.) njoj svēsto slushimo,
 3.) njo skerbno nasledujemo. —

Prosecutio.

1.) Mi moremo Mario Divizo is ser-

za ljubiti. Vsaki otrok more svojo ma-
 ter ljubiti, Maria pa je naš vsih ma-
 ti, taki smo vsi dušniki njo is serzaslu-
 biti. Da pa je Maria naša mati,
 to je skashe is tega, kaj ona sa naš
 stori. Ona sa naš prosi, ino nam veli-
 ko milostih isprosi, ona naš trošta
 v- shalosti, naš krejri v- teshavah,
 nam pomaga v- potrebah, ona naš
 brani v- salesavanjih tega hudizha,
 taki, da naj želi peknel s- svojimi
 skušnjavami nad naš pride, more
 od naš probegnoti. Sv. Bonaventu-
 ra pravi: Taki mati voški pred og-
 nom se raspusti, taki preminejo
 skušnjave, gde njeno žine pobah
 no sesavati ghujejo. — Maria je
 skashe taki naša mati, kada
 ona sa naš grešnikih pri Bogi
 prosi. Das sem ena mati vseli greš-
 nikov, keri se ghujejo pobolshati. To-
 te besede je ona fama ki- sveti Bri-
 giti rekla. O kelkikrat ona vta-
 lashi rasshaljenega Boga, kierega
 mi taki vnemar no telkikrat ras-
 jesimo.

Da pa je ali D. Maria

nam kakšna ena lubesniva mati skashe,
 taki smo tudi mi dušni, proti njoj.
 Kakšni dobri otroki se saderšati, ino njo
 is jezga lubiti, taki, da bomo vsejem
 tem veselje meli, kaj je njoj dopadljivo,
 ino vse to savergli, kaj je njoj nepo-
 volno. Taki, m. l. Kir. taki so njo lu-
 bili negdašnji njeni pravi flusheb-
 niki sv. Bernard, sv. Johannes Damaf-
 cenški, sv. Stanislaus. Taki je njo lu-
 bil njeni sin Jezus Kristus od de-
 tinstva svojega ino noter do sadnje
 vure.

2.) Toto lubesen proti Marii pač
 mi moremo tudi v djanji postkasa-
 ti, mi moremo njoj svěsto fluseliti.
 V tem nam ta sveta katolška ma-
 ri Kirkva s tepoj peldojo naprejaré,
 ki njene svetke s velikimi pobosh-
 nastmi obhaja, ino njo vsaki den
 s jezgnimi molitvami zpašti. Te
 pač ne študa, ka žela katolška
 Kirkva D. Mario posebno posttu-
 je, no njoj veliko zpašt skashe, kaj-
 ti to stori ošo nebo. Oni svelipšani
 duhi, angeli nebestki njoj s poseb-
 nim veseljom fluslijo. — Taki so

njoj slushili negdašnji Kriskiani? —
 Edni na bostji pot je podajozhi, dru-
 gi s postom, tretji s almashtvom.
 Kajti pati mi poshtujemo D.
 Mario, kajtiho mi njoj zhest skla-
 shemo? O en takishni je njoj ne do-
 padliv, ker je dnef na njo sesava,
 sutra pati she na njo posabi — Ker
 dnef pred njoj pobolshanje obozha,
 sutra pati je she nasaj v trojih
 starih grehah. Le fisti je njoj dopad-
 liv, ker njoj svetlo sluski — ino ker
 njoj svetlo slushish, o frephen si ti,
 kajti tudi ona je svetla tvoja mati
 v shivlenji, ino kada bosh tem
 pekti mozel slovo dati, bo Maria
 tebi pomozhnica v trojih smertnih
 teshavah, obramba proti hudim
 skushnjavam, bo tebi saproshniza
 pri Progi Sini Jesushi Kriskushi,
 taki da bo onisti Jesush tebi re-
 kel: No ti poboshen ino svetli
 slushebni — — — poidi notri v
 veselje Gospoda tvojega. O kaj sa
 eno tejo naplaphilo, kaj sa eno ve-
 selo povernenje je to tebi, ti svetli
 slushebni Divize Marie!

6.

3.) En svěsti služebnici Divice Marie
pač svojo svěstost proti njoj tudi v-
tem more pokazati, da njo škerbno
nasleduje. Maria nam je pelda ki po-
talastenji poshelenjih, ona nam je
shpégel zhištega ino is serpa poboshne-
ga sadenharja. V tem ali njo more-
mo nasledovati. Kier pač njenih
lepiti peldih ne nasleduje, tisti njoj
ne skashe prave zhasi, ino njoj je
né dopadliv. Tega prevsetega no gid-
davega ona kati najpronisneha Di-
vica nemore sa lubo meti, tega ne-
zhištega ona kati najzhištesha nemo-
re sa lubo meti, tega neterplivega
ona kati najterplivnesha nemore sa
lubo meti, ti sovrašten, jesen, ne-
vojchliv, hudoben, kati bi on mo-
gel ti prijatelni, pohlevni, lubleni,
poboshni Divici dopadliv biti? —
Ona ja naš gréshnikie lubi, pač kie-
re gréshnikie? Tistih né, kieri v svo-
jih odurnih gréshih ostanejo, ali she
od dnê do dnê velikih gréshnikie po-
stanejo, temuzh ona le lubi tiste grésh-
nikie, kieri svoje gréhe is grunt serpa
poshalujejo, svoj odurni gréshni stan

7.
poverstejo, ino s skrivanim serpom
ti njoj se vtepejo, ka bi stus nje
pomoyh to milost pravega resnič-
nega povernenja sadobili.

En pravi flushebniki Divize Ma-
rie se ali more po tem poznati, ka
je s njenimi lepimi krepostmi ob-
venphen, taki kiaki ti serafinski vu-
sheniki pravi: Vi ozi, kieri Maria
lubite, njo tudi na se oblepate, taki,
da bo ona se svetila is vashega sa-
dersthanja, ino se teschila du va-
shih djanjih. Tjer hojhe en pravi
flushebniki D. Marie biti, tisti
more v svojih govorenjih, v svo-
jih djanjih, v svojem sadersthanji
pokasati, komu flushi: Marina
pohlecnost se more pokasati v nje-
govih ophih, njena zhistost na nje-
govem jeziki, njena zhistka tude-
sen v njegovem serpi, njena po-
nisnost se more viditi v njegovem
lizi, njena potersplivnost v nje-
govih suprotivzhinah, njena po-
boshnost v njegovi molitvi, nje-
na zhednost v pайдashkvi no v
guzhkih. Te bo se po pravizi reph-
ti moglo, ka Marii flushi. A ko

paki je nemeren v jeftvini no pitvini,
gidav v oblezhi, neposhten v rajdast-
vaki, nepobosten v jirkivi, prohujstliv
v projem saderstariji, kati bi je te
mogel med njene flushebniške razpun-
ti? Kati bi Maria na enega taki-
šrega je te ogledala?

Skerbno anda nasledujmo Divi-
yo Mario v njenih zhednostih; shiv-
mo taki, kati je ona shivela, saderst-
mo je taki, kati je je ona saderstala.
Bode en den prishel, kiada bode Ma-
ria svoje nasledniške no flushebniške
ti vshivanji njenega veselja praspala.
S kim si je Maria taki velka zhaft
pripravila? S nish drugim, kati
s- svojimi lepimi zhednostmi - nje-
ne lepe kreposti so njo s- taki vel-
kaj zhaftjoj kronale, njo s- taki
velkaj oblastjoj nadelile; taki, ka
ona, kiera je tu na semli med vse-
mi tudni Jezuski v krepostih naj-
bol dospodobna gratala, tudi tam
sa Jezuskom najvekshta zhaft med
vsemi zsvolenimi vshiva. Bol mi
ali njene lepe kreposti nasledujmo,
bol bomo njene zhafti delestni po-

itali. Senzno anda D. Mario lub
mo, svěsto njoj slušmo, ino škerb-
no njo nasledujmo. —

9.

Epilogus.

Ja, o zhaštitá Kráľiža nebesťia! mi si
terdno naprejšememo, ino štátno obe-
žhamo, tebe si sa pelda vseti. Pošeg-
naj o Diviža! toto našto naprejšeman
je, ino sprosi nam ki tem to potreb-
no moži. Ti pať, prelubljeni Sveli-
žhar! prošimo tebe, dadeli nam to
milost, da bomo so peldi tvoje lubes-
nive matere Marie se teršili tebi do-
padlivi, dospodobni biti, ino da bo-
mo s tobom ino s njoj enkrat to
vezhno sveližhanje vsťivali. Amen.

Na sveti den.

Nesahvalen proti projem Sveližha-
ri je svēt bil negda, pať še sdaj.

Da nē so meli proptora na oštarii.
Luk. 2, 7.

828

Exordium.

O nesgovorno veselji den! to nebo taki
 Dugo saPERTO je se odPERTO. Veseli se
 vsa šiROKTA semla, kajti nebeski an-
 geli obSMARUJEJO tebi ti mir, Kerega
 si she taki DUGO si shelela. Gloria in
 excelsis Deo, je ti veseli glas angelški,
 et in terra pax hominibus bonae vo-
 luntatis. KRAFT Progi na vishini, ino
 na semli mir ludem dobrowolnim,
 Kajti Svelistnar tega sveta je dneš je
 narodil. O da bi mi te bili shiveli,
 kada je Sin boshji v zhloveshanski
 naturi je narodil, s. KALIFŠIM ve-
 seljom bi mi njega bili goroseli -
 take si mi Daj mislimo - o kako
 lepo bi mi njega bili posdravili,
 s. KALIFŠIMŠTOJ štrahboj bi mi njega
 bili na stan vseli. Tega bi on tudi
 vreden bil, neg' oh shalostno! že-
 lo mesto Bethlehern je ne ene hiške
 smoglo sa njega - Non erat eis lo-
 cus in diversorio - Ne sta mela pro-
 stora na ashtarui. Vunta is mesta je
 mogel se podati, ino s. enoj špitaloj na
 deski ino vetri sa dobro vseli, gde je

med nevumnoj shivinoj je narodil, sa-
 puzhen no savershen. O nesprodobna
 nesahvalnost tega sveta! taki si mi
 mislimo, taki govorimo, neg' pogled-
 nimo na sami sebe, neli smo mi
 ravno taki nesahvalni proti na-
 shem Svellizhari? Neli so vnozi
 med nami, kieri svojo serze rav-
 no taki sapirajo pred njim, kati
 Prethletemitanti svoje kishke? Dote
 s. moje dnešine predge khuli:

- I. Kati nesahvalen proti svojemu
 Svellizhari je bil tedashni svet,
- II. Kati nesahvalen proti njemu
 je she sdajni svet. —

Prosecutio.

Qdo bi veroval, ka ti svet nebi bil
 s. velikim veseljom tega obexpane-
 ga Mesiasha gorusel? Kati vse je
 svato, vse je kirizhalo, da ti le
 Mesiash enkrat misnel. She Moj-
 seph je sval s. svojim ludstvom go-
 voreph: Profim tebe, a Gospod. posla-
 ti tistega, kerega mislish posla-
 ti. Kral David je sval govoreph:
 Obudi tvojo smoshnost, ino mudi

I.

Exod. 4, 13.

Psaln. 79, 4.

naj rešit. — Ktiki so to prerokti si
 po njem sdihavali. Hesaias križki:
 Oh da bi nebo razpnehal, ino da sem
 prišel! — Zel je teda mogozje, ka
 ti svet Mesiasha nebi bil sevsjem vesel
 jom gorasel? Ali, kaj je ti svet vsi
 nil? Kada je nebeski Ojha she na
 teltre proshuje Mesiasha poslat, ino
 je she tisti den prišel, ka je temu
 sveti hotel se pokazati ino is Divo
 ye Marie se roditi, ktiki je mu je
 gadilo? Ravno je zesar Augustush sa
 povedal, vse ludi Rimskega zesarstva
 popisati, ino je sato vsakemu vka
 sano bilo, se v to mesto podati, gde je
 rojen. Joshef no Maria se na toto
 sapoved na pot odpravita, ino greta
 proti Bethlehemu, tem mestu svojega
 rojstva, ka bi tam svoje imena po
 pisati dala. Maria je she odputila,
 ka je priblishava ta vura njenega
 poroda, sato sta se s Joshefom ter
 fila, ka bi perle no perle do Beth
 lehema prišla, sta tudi risen ve
 zher she tam bila. — O frepnen
 Bethlehem! jeserokirat ti dobro
 vojchim, ka si ti tisto isvoleno
 mesto, kero Prelizhara tega sveta

najperle sagledniesti! to bode tebi
 ofigdar ki zhesti ino ki velkemu spo-
 mini. O tak bosh ki Bethlehem ven-
 der hudi vse storil, da temu novo-
 rojenemu Mesiasu vso zhaft skia-
 shest, njega s veseljom ino sevsjoj
 mogozhnoj treshboj gorosest.
 Ah kaj bi! Kada sta Joshef no
 Maria zhras nozi tvela, stari me-
 ti, je njima repte, ka nega prosto-
 ra? Sa Mesiasa ali nega prosto-
 ra? Da bi Sin boshji ou velkiem
 premoshenji, v slati no srebr-
 bit prishel, o kati hitro, kati
 radi bi njega bili goroseli. Da
 pak je v donisnosti, v siramast-
 vi na svet prishel, tak se je ne
 niseho na njega ogledal. Taki sta
 te Joshef no Maria she v nozi
 mogla dale iti, ino je vun is me-
 sta prodati, pak kam? Sagled-
 neta onedva na zesti eno na pol
 poderto stalo, goe so passirje v
 deshi svoje zhrade notri gonili -
 tam sta mogla oftati, ino to na
 rojenje kirala nebes ino semle do-
 zhatati - tam se je tudi narodil
 poleg shivine. O vi kamene ser-

za! Ki temu ste telko štó let sa Meji-
 asha profili, kja ga sdaj vunsaprete,
 saniphajete no savorshete? Taki je né
 vreden indí biki, kiali v eni boshni
 štali med nevumnoj shivinoj? O ne-
 spodobna, nesahvalnost!

Postavimo, da bi eno mesto s-
 vnoigimi stanovnikí od sovraštníha
 oblesheno; strashno mantrano ino trap-
 leno bilo, s toj nagroshnjoj, da, kiali
 hitro bode obladano, bo vse spomnje-
 no, kja je shivega v njem — te paki
 bi se en kral smilil zpres nje, ino bi
 njim svojega lastnega sina s vnoigoj
 vojshoj na pomožje pošlal, ki bi nje
 is te velike nevarnosti oslobodil. Kja
 bi vi rekli, da bi teda toti kraljev-
 ski sin v to mesto notri šhel, paki
 ga namer nigdo nebi pošoravil, nigdo
 mu sa odreshenje tega mesta nebi sa-
 hvalil, temuzh da bi ga is mestu
 vunsaperti. Nebili vsakíshi ismed
 vas rekli: O nespodobna nesahval-
 nost, o gerdi tudje! To paki šhe je
 namer né nikísha prispodobnost
 ki? Sini boshjemu. Ti kraljevski
 sin bi famo edno mesto bil oslobo-
 dil, paki od zhasne nevarshine,

Kristuš paki je prišel zelega sveta
 rešit od suhanstva tega gréha. Ti kra-
 leovski sin bi bil en nevolen zhlaveti,
 Kristuš je vsegamogojni bog, Opa-
 jšod neka no semle. Pa ti neisreče-
 no velika je anda nesahvalnost negdajš-
 njega sveta proti Jեսušu! Ali ghi
 na sdajni svet pogledujemo, jel je on
 bol sahvalen proti svojim Sveti-
 zhanu? Ovisšno ne. —

Nam je vsem snano, ka Sin
 bostiji na dnešni den po nevidjenem
 naghni ti nam pride, ino da je v
 so. altarškem Sakramentu šho's pri-
 naj. — Kaj paki on hoče? Drugo
 niče, ka ti notri pufchen biti. Fili!
 probe mihi cor tuum — Moj zhlav-
 etki! daj tvojo serze meni sa prebi-
 vališče. Ka tiško paki je našto pro-
 ti njemu sadenchanje? Oh ti lubes-
 nivi Jեսuš se more dale podati,
 vnoči smed naš mu reškejo, ka nega
 prostora sa njega — paki sa kaj ne?
 Sato, da so njihove serze she telov-
 nim posthelenjam obezhanu. O v-
 tielko jեսero serz bi se Sin bostiji na-
 stanil, da nebi od gréškirih posthelen-
 jih vso vlepene bile. Taki ti lubesni

II.

Prov. 23, 26.

vi Jesush grê od ednega do drugega,
 pa ki ravno taki, ki ki negda v Bethe-
 hemi, nigdi ne dobi skaria. On pride
 ki gosprodi, ino sheleje notri pufchen
 biti, pa ki nega prostora sa njega, kaj
 ki so njihove serza she posvetni ghe-
 sti, gusdasti, shimanji ino svishavan-
 ji sa predivatijšne dane. On pri-
 de ki bogatrom, ino sheleje notri
 pufchen biti, pa ki nega prostora sa
 njega, kajti je v njihovih serzah vse
 puno shajposti, kirivize no poshet-
 nosti blaga. On pride ki enem ozbi,
 ino sheleje notri pufchen biti, pa ki
 nega prostora sa njega, kajti je njega-
 vo serze shus klebize ino otro-
 kiom dane pohujshanja vso sblat-
 jeno. On pride ki eni materi, ino
 sheleje notri pufchen biti, pa ki ne-
 ga prostora sa njega, kajti je nje-
 no serze shus saktiona prelomenje
 vso safmradjeno. On pride ki fini,
 ino sheleje notri pufchen biti, pa ki
 nega prostora sa njega, kajti je
 njegovo serze nepotkornosti ino
 grestnem tovarshvi obeprano. On
 pride ki zheri, ino sheleje notri
 pufchen biti, pa ki nega prostora

sa njega, kajti je njeno serje ogovar-
 janji ne neprijetni oberhano, f. t. d.
 Taki vidite, tak Besust the
 den deneshni ne dobi stana, ino sad
 njih gre v te boshne, siromaph-
 tic hishanjke no hute, gde najsad
 njega stana ludje prebivajo. She
 pri tistik ne najde povod prosto-
 ra, kajti so nekteri med njimi
 najti, kerih serjev tatbini, vkan-
 juvanji, neprijateljstvi, kmanja
 sti sa prebivaliske flusthijo. Sad
 njih teda pride v to siromaphico
 kuzho, v keroj najde tudi, ki so
 s malim sadovolni, ki v nobosh-
 nosti svoje otroke gorredijo, ki
 v stalni skerbliivosti vsalio delo
 v imenu boshjem sazhnejo, ino
 s sahvahnostjo vskihajo to, kaj
 si s svojimi rokami priprav-
 jo. Tam ga s veseljom gorusemejo,
 tam ga ponisno posdravijo, tam mu
 sapojejo to angelstko pesna: Gloria
 in excelsis Deo, et in terra pace
 hominibus bone voluntatis. Thast
 Progi na vishini, ino na semli mir
 ludem dobrovolnim. —

O kako malo bode anda tiskih, ker bi
proje perja tak bili pripravili, ka bi
one vredne prebivališča sa tega no-
varjenega krala bile! —

Epilogus.

Ta mušlice anda gidoft, pureschroft, ino
bode sonisni, odstojte od škroposti ino
poshertnosti blage, pa ki bode darestli-
vi ino s tem sncovolni, kaj si po pra-
viji spravite, odtergajte se od onega
grešnega tovarštva, v kerem vašto
perje tak gerdo vtete, pa ki shivte
v zhištosti, popuštite foverastvo, ino
shivte v prijateljstvu, v miri ino slosh-
nosti, sderšhte se ogovarjanja ino posh-
tenja jemanja, pa ki spoznajte, da tudi
vi ste ne pres falinge, ustalajte va-
šne velike zhemere, v kerih tak nespo-
dobno špotate no kune, pa ki bode
krothega perja, s ednoj besedo, pri-
pravte pot gospodovo, poravnajte ste
se njegove — ozhištite vašto perja od
vseh grehov, tak bode kral neba no
semle prishel, ino bode pri vaštan
vsel. Amen.

Na den sv. Štefana, prvega mantr

19.

Prvi kamen sa prebivališče novo rojenga Svelighara.

Prvo kamenujesh one, ki so ti tebi pro-
slani. Matth. 23, 27.

Exordium.

Ah! ti novorojen Svelighar je she pa
proph. Vzhera she le je njegova mati v
Bethlehemu v ene jaslice potoshila ga,
dnes ga? Štefan she v nebi vidi, vže-
ra je bil na Kirili svoje matere,
dnes je she na desnizi svojega ne-
besnega Ojca. Kaj je ti svet sa-
krivel, ka je on tak hitro od nas od-
išel? Ne treba dolgo pitati: In
propetia venit, et fui eum non re-
ceperunt. Prisel je v vojanstvo,
ino ti njegovi ga ne so goroseli,
pravi Evangelist Johanes. Ti naj-
modrestni je mogel lehati poleg ne-
me šivino, ki smoshen kiral neba

826

Joh. 1, 11.

no šemle je mogel lehati na eni pargiški
 jena ali flame, ti vsegamogajšni je mo-
 gel biti v eni raspadjeni skali. Ne je
 ali zhuda, ka naj je taki hitro sapu-
 šil. Pa ti se morbiti Snidovško tudstvo
 skaluje sa njega? Ne, ono te snova po-
 jo nesmilnost poklaste, dneš kamenje
 luphajo po Leviti Sklefan. Neg' ti na-
 ši frezhi, ino ti izpusti tega novoroje-
 nega Svcliphara je on ti prvi kamen,
 ker je sa fundament Kristušovega
 prebivališča položiti. On najmte od-
 pušti svojim sovrašnikom ino vmo-
 ritelom, no šhe kilekheh sa nje profi:
 Gospod, ne razhuni njim tega sa greh.
 Neprijateljstvo anda no serdenje ta' pu-
 štiti, svojim sovrašnikom odpustiti
 je prvi kamen, je fundament sa pre-
 bivališče Kristušovo. Ano to naj
 po Levit Sklefan dneš s- svojoj pel-
 doj vuzhi, katiti bomo nadalj zhu-
 li.

Prosecutio.

Da je prvi kamen sa prebivališče
 Kristušovo položiti telko katiti
 vso sovrašstvo, vso serdenje ta' pu-

šiti, sovraštnikam odpuščiti, no še
 ra nje profiti, taki še naprej vidim,
 ka bode malo keri toti prvi kamen,
 toti fundament hotel položiti. Negdi
 negdi se eden snajde, ker reče: To je
 ne mogote, ka bi jas totemu moje-
 mu neprijatelji odpuščil, on je en-
 krat pregerda s menom delal. Taki
 ti je ali ne mogote? Daki morbiti
 prav nesnaš, kaj je sovrašstvo. Žhi ti
 smeti, ka ti je tvoj blišnji Krivigo
 vzhinil, ali te drugajh rasshalil, taki
 je to ne sovrašstvo. Žhi nemreš pasa-
 biki, ka je tvoj blišnji tebe taki pre-
 kanil, no taki nepraviljen proti tebi
 bil, taki še to ne sovrašstvo. Sovraš-
 tvo je, kada se žhlouek na svojega bliš-
 njega ferdi, ino prilitko ische, njega
 v nesrečo spraviti, mu nashkodi-
 ti. Ino ker svojega blišnjega taki so-
 vrashi, paki reče, ka mu nemre od-
 puščiti, tisti je lashej, pravi modri
 Seneka. Takistni naj le to premisli,
 žhi svojega blišnjega sovraši, ino
 mu nashkoditi hoče, taki svojega
 Gospoda Boga sovraši. Kaki mo-

reši tvojega Gospoda Boga, tvojega največjega dobrotnika povražiti?

Saistino pa je tudi smeyhe v povražitvi shiveti, kati povražtva ta puftiki. Preshtimavaj enega serditega, povražnega yploveka: on ni koga nemre terpeti, pa ti tudi njega nijche rad ne vidi; taki tudi ne pri niti nam med ludi, pa ti zhi kam grê, taki povsod na njega pasijo, ino si more sploh v šterbi biti, ka mu nebi gde. Kier njegov neprijatel kaj napetiel. O to je saistino eno shalostno shivljenje.

Nadale treba snati, kati je po latinškem pravi: *Inimicus rei, non personae*, da storjeno djanje treba povražiti, ne pa ti yploveka, kier je to storil, kati yploveki je itaki eno stvarjenje na boshjo spodobu taki kati ti. Da bi tvoj povražnik katigoder sloheft bil, si vender dušen njega ljubiti, sato, da Bog sná na enkrat največjega grêšnika na Svêtnika obernoti, tebe pa ti zapuftiki, ka v oblast tega hudizha pridesth. Da bi te bi gdo eno grudo prav samadanega prebra dal, nebi ga rad vsel, da bi rav

no kakigoder zherno bilo? O rad bi ga
 vesel, pa ti sakraj? Sato, da itaki snajh
 s njega najlepšo pojodbo napraviti.
 Taki tudi is tvojega sovrashtnitha, zhi
 so njegove djanja kraj kakigoder stoppe
 ste no zherne, sna na entirat en prav
 poboshen yhtoveti biti. Thomašt Mo-
 rus, en vjetriti, je s voglenjom na
 štino svoje jexhe sapsidal: Moji so-
 vrashnčki, keri me sdaj preganja-
 jo, bodo entirat soelizhani ali po-
 gubljeni, zhi bodo pogubljeni, taki je
 hudo sadošti sa nje, kraj njim morem
 hujškega sheleti? zhi pa ti bodo sve-
 lizhani, taki bodo moji tovaršhi v
 nebesah, ino bom nje na vete lu-
 bil, sakraj njih nebi tudi sdaj lu-
 bil? — Taki ali is vsjega tega vi-
 dišh, da je ni nemogoče, projemu
 sovrashtniki odpustiti.

Neg' jas' mu vender morem
 serd moj pokazati, bude rečki re-
 kel, kajti zhi bom mišhal, taki
 bodo mi rekli, ka sem pašt en si-
 roteti pres vsake segurnosti ino ser-
 zhenosti. Aj, to je lep srošt, v tema
 li hozhešt tvojo segurnost no serzhe-
 nost pokazati, v sanizhavanji sa-

povedi boshje? Ti se bojiš, ka bi tvo-
 ja popštenje ogubil, zhi nebi nad tvo-
 jim neprijatelom se fantil — neg' rav-
 no s tem snash jumlo phres te sba-
 diti. — Pol bo tebi ti popštenji no
 hvati, zhi bosh trojemu sovrasnikii
 ferzheno odprustil. Vnogi prestikma-
 ni ludje so velki shpot, velkie kri-
 vije prenesli, paki so sato ne popsten-
 ja ogubili, temuzh s tem fhe lo jo pro-
 jo ime prav povekshali. Od Franca
 Herzege (vojvoda) Quise je brati, da,
 kada je to Franjoška mesto Lotoma-
 gum salegel, bojuvajozh proti so-
 vrashnim Hugonotom ino Kialvi-
 nom je najshel na fced tabora (to-
 gara) enega hudobnika, ki ga je
 umoriti htel. Ti vojvod ga pita:
 Sakaj paki si htel mene umoriti?
 jel sem ti kaj hudega vzhinil? Ne
 si mi nish hudega vzhinil, respic si
 hudobnik, neg' naša Kialvinška
 vera, kiero ti dolspraviti kozhesh,
 me na to pela. To pazh, respic voj-
 vod, te vaf ali vafha vera mihi,
 tiste klati, keri vam nish hude-
 ga ne vzhinijo, moja vera paki

mene vupti, tebi, mojemu sovraš-
niku odpušiti. —

25.

Očistite anda vašo serze od vsega
perda, zhemera ino sovraštvra, ino
pološite dneš s svetim Štefanom
ti prvi kamen sa prebivališke
Gesushovo. Kajti to novorojeno de-
te v jašljah na golem feni testrečno
govori: O zplovek! ti si bil moj so-
vrashnik, ino glej, is lubesni pro-
ti tebi lešim v prošlih jašlah, v
prigorosti hudi, atio ravno sem jas
tvoj vepni bog. Jas sem ti sapove-
dal, tvoje sovrašnikie lubiti, ne ser-
da meli, ti paki leto no den ostaneš
v sovraštvu. Da bi tebi tvoja lu-
ba peršona kaj sapovedala, a kati
hitro bi ti to storil, mene, tvojega
Soeljšana paki vupti poslušnoti.
Ti veš, da nemreš v nebesa pri-
ti, dokilam je tvojo serze puno so-
vrashva, hogheš ali jam rad v-
petiel iti? Taki odzori se semla, ino
preversi se v ti strahoviten proš-
naki pshlenške mantre. Ne ne,
jas mojem neprijateti vse odpušim,
no mu nikaj hudega vepš ne shote-
jem, naj le pred me ne hadi. Ah

tudi Bog bo tebe pustil v tvoji
terdokornosti.

Epilogus.

Is Jerza anda odpušti tvojim nepri-
jatelom, s. p. Stefanom prosi sa
nje, ino njim skaski lubesen no prija-
telstvo. To je pozheteki prave ker-
shanfke Svershenosti, to se imenuje
pervi kamen polostiti sa grebiva-
tijehe nashega Svetizhara. O lub-
leni Kristiani! odpuštite vašim
neprijatelom, posabte na vso sovrasht-
vo. Te bote snali reykhi: O Gospod!
odpušti nam nashe žuge, mi smo šhe
odpuštiti našim dušnikom. Amen.

Na novega leta den.

Kaj nashe Jerza na dnešni den
morejo obyutiti?

Kada se je spuniło osem dnevor. Luk. 2, 25.

Čista mati širkiva zapoveda Dneš dvoj-
versten svetki oblušnavati, svetki ob-
redavanja našega Gospoda Jesuša,
ino svetki svetega novega leta. Ed-
na imed največji širkiva zapovedi, kere
je Bog negda v starem Testamenu
širkivšem ljudstvu dal, je bila za-
poved obredavanja. Vse, je Gosp. Bog
ki Abrahami govoril, vse, kaj je
od moškega spala, more na ošni
den obredano biti. Ako ravno tota
zapoved tega od vsakega greha zhište-
ga Jesuša se ne je dotikala, je in-
der njaj se podvergel, ino se mustil
obredati, preleja jesh še dneš nekol-
ko od one kerki, kero je on potlam
vso do kaple na Kristi sa nas pre-
lejal. O keltko lepega no na po-
bostnost obudestnega bi se mi is tega
vuzhili!

Ali ravno taki velike posebnosti
je dnešni den gledeti na nas. Ali smh-
nemno pa dneš ex novi tal našega
šivoljenja, ino morbiti toti je ti sad-
nji. Ena teto je spale prejšlo, kero

nigdar vešt nebode nasaj se pouvernole.
 Dobro tiistemu, kjer pres straha, pres
 grisenja dušne svoje, vešti more na nje
 nasaj pogledati. Citam pak in. l.
 Kir. zel naj dnešni den ništ nebode
 na. Praktično premišlavanje genol?
 Ah ja, moji svoleni! hoptemo dneš
 ferično premisliti, da Bog, veštmošt,
 dušno sveličenje ne fo prasne vešt.
 Kaj fo teda to sa zhitonja, kiere vsake
 ga ipinškega Kristiana ferje na no
 vega leta den naspaniti morejo? To fo
 posebno tote štiri: 1.) Sakvalnost
 proti Bogu, 2.) sacupanje na Boga,
 3.) sposhanje nashe slabosti, 4.) Terd
 no naprejšetje, štis bolshi ino po
 boshneški postati.

Prosecutio.

1.) O da bi meni bila mogozhe, vsako
 posebno dobroto, kero nam je Bog a pre
 sheštmem leti skasal, jasno pred oži po
 staviti, o taki bi se jas no vi vsi phres
 nevmernost dobrote boshje sahhuditi! Da
 pa bi je to ne mogozhe, taki hoptem ja
 mo eno ferjo od tote lanjške leto nam

Skasane dobrotlivosti bistje raspre-
 streti, ino vashe perja bodo od sahuval-
 nosti ino samupanja proti Progi gorele.
 Pa tega vato poidte jama, ino poglejte
 eno malo nasaj na dobrote, kore je van
 Bog darjstho leto, ino tudi vsen dru-
 gim ljudem skasal.

Bog je vsch lidih opja, on ne shter-
 bi jama sa nash potkoj, sa nasho sre-
 zho, sa nasho veselje, temuzh on shter-
 bi sa to dobro vsakega phlovetka.

Njegova dobrota je bila — vse kaj
 fino vidli, ghuli, vshivali ino sadob-
 li. Svetlost no tema, den no nozh, si-
 ma no leto, vse je od njega. — Nje-
 gova dobrota je bila — ka nam je
 dal svoj shgen ino rodovitost semle,
 od kere je siromaki taki ka bi boga-
 tez vsega sadobil, keltko je trebalo.

Njegova dobrota je bila — ka smo
 mi v prestheptnem leti jeshvino no
 pitvino, prebivalijehi no oblezhalo,
 mir no veselje meli no najshli.

Njegova dobrota je bila — ka smo
 prilikho meli, ghi smo se hceli, shtas
 bolshi, mudneshi, spanetneshi, pra-

vignéšhi, krepóšniéšhi, Bogi ino lu-
dem novólnéšhi postati. Sahvalte Gos-
podi; kajti on je dobrotliv, ino njego-
va dobrotá, njegova lubesem ostane
na vétké.

Neg' zhi vsaki sméd naj nasaj
pogledné na one dobróte, kiere je Bog
vsakomus isméd naj v njegovem štari-
tu preshešno leto skiasal, kielko vna-
shino, kielko velikost totih bomo sa-
gledali! — Ta dobrotá boshja je bila
kiera je vam staršim dala zdrave
otroke, rastezhe taki na teli kak na
dušhi, ino je rje od telkih nevarnostih
savarvála. — Njegova dobrotá je bi-
la. Kiera vas saklonjške ludi v lubes-
ni, v miri, v sveštosti, v sloštno-
sti ferza je obderškala, kiera delo va-
ških rokih je posthegnála; kiera vam
veselo ferze no dobro vést je dala. O
sahvalte Gospodi, kajti on je dobrot-
liv, njegova dobrotá, njegova lubes-
sem ostane na vétké! — Njegova dob-
rotá je bila vi mladenpi, kiera je
vas od potkvarjenja té mladosti obar-
vála, kiera ste ne' taki, kak vnoči dru-
gi, v zvetezhi mladosti je pogubili;

njegova dobrota je vam pomagala
 napraviti znanosti sadobiti, ona je
 vas na tlesi tega svetljenja rodila.
 Sahvalte Gospodi, kajti on je dobrot-
 liv, ino njegova lubesen ostane na
 večie. — Njegova dobrota je bila
 o vi grešniki, kiera je s vami po-
 templenje melar, kiera je to šibo bo-
 šariškie krasitige nasaj demshala,
 kiera je vas skus same dobre dela
 na pokoro svata, kiera napravila je,
 ka bog milostivo taki dugo na vas
 zhalia. Sahvalte Gospodi, kajti on
 je dobrotliv, ino njegova dobrota, nje-
 gova lubesen ostane na večie. — Nje-
 gova dobrota je bila — vi pravizh-
 ni, kiera vas je pustila spasnati, kaj
 David od boga pravi. Kati je en
 zha zhes proje atrakie smili, taki je
 bog smili zhes tiste, kieri se njega bo-
 jijo. Bog je vsem na blusi, kieri njega
 sesavajo, on isjuri njihove smete,
 proflutare njihove prošnje, oslobodi
 nje is nevole. Sato sahvalte bogi,
 kajti on je dobrotliv, ino njegova do-
 brota, njegova lubesen ostane na več-
 ie.

Ps. 103. 14.

Jas vam ja dopustim; Kia je Bog
 lanjsko leto ene po jakia teshkem po-
 ti vodil, ino da oni od dobrih dne-
 vov njih ne véjo povedati; ali jel je
 Bog sate njih ne sa nje skerbel?
 Ali je krepost te poterplivosti, ki-
 ro njim je Bog dal; suprotivnosti
 dobrovolno prenesti, ena velika dob-
 rota? Oni bi mor biti bili giddavi
 gratali, da njih Bog skus sprot ne-
 prijatelov nebi bil poniskal. Oni bi
 mor biti druge bili vkanjuvali, skif-
 kavali, preganjali, da njih Bog ne-
 bi bil s. siromashtvom. vdaril. Oni
 bi mor biti v grehe, v prelomenje
 sapovedih, v betez te dushe bili
 opali, da njih Bog nebi s. bete-
 gami tega tela bil obiskal. Oni bi
 mor biti na velike bili nesprepri-
 stali, da bi njim tu frezha sploh
 plushila. Sakvalte teda Gospodi; kaj-
 ti on je dobrolliv, ino njegova lubesen,
 njegova dobrota ostane na velike.

2.) Da je ali ti lubesivi Bog v
 lanjskem leti tak ozhiastko sa nas
 skerbel, ino nam uje storil, kaj je
 dobro ne hapovito sa nas, tak bi

veliko žalil, ker bi nad njegovo do-
 brotljivošjo dvojil, ino si mislil, ka-
 nam Bog v totem dneš sabatem
 leti projo lubesen bi skratal, ino
 nebi veš sa nas škerbet. Nad tem
 nigda nesme dvojiti, temveč is ge-
 lega perja moremo na njega same-
 pati, ino pres. vsake bojezhliivosti
 s Davidom rešiti. Aho ravno po-
 temni dolini hodim, se vendar mislone
 nesrečke ne bojim, kajti ti, moj Bog!
 si pri meni.

Ps. 22, 4.

3.) Neg' sdaj poglejmo šhe mi na nas
 same, kaj smo v tanjštem leti šhi-
 veli, kaj smo dobrega, kaj hudega šhi-
 rili. Šel smo to dobro sato šharili, da
 je Bog saposvedal, ali morbili jamo
 sato, ka bi nas drugi hvalili? Šel
 smo mi vshivanji sada te semle se
 smislili na Boga, šher nam ga je dal?
 Šel smo mi šreško s salvatnostjo mi-
 jeli is roki bošhijih, nesreško šhati i-
 no šuprotiozhine s terplivostjo pre-
 nesti? Šel smo proti nevolnim biti
 milostivni, ino pripravni, sijam pro-
 magati? Šel smo sgrivali vsake
 gréh, šheroga smo vshinili? Šel

smo vsakega grešnemu posvetenji ver-
 no nasprot stali? Taka smo mi pri te-
 kiti besedi pritikali lanišnje leto bili
 pobostri, tréšni, zbudni, rešnižnega
 jerna, jel smo našega blistnjega su-
 bili? Taka smo je mi neustanoma skler-
 beti, in vsak našiti djanjih ino po-
 pufčenjih zpaft boštija povečšhati?
 L edno besedo, jel bi mi sdaj vupa-
 li pred Boga na podbo stopiti?

Pogledjmo sadrižji na našie be-
 dastazhe, na našie malovrednosti, na
 našie gréhe, s kterimi smo lanišnje le-
 to je vtejili — ino vidli bomo, kak je
 ti smilen Bog s nami poterdenje
 mel, bomo našili droki, našie fla-
 gost spoznati, ino
 H.) Terdno si najsrejseti, bolšhi, mu-
 dresthi ino poboshnesthi postati. Ah
 kak dobro bi bilo, da bi vi na dnešt-
 mi den je svěsto spitalovali, kaj je Bog
 v prejšnjem leti nam dobrega vshi-
 nil; ino kaj smo mi dobrega ali hu-
 dega storili, o te bi zputenja ponis-
 ne salvalnosti, ino možnega na Boga
 zavupanja, zputenja spasenja lastne fla-

25.
bošči, ino potrebo, se paboljšati, in
vaspik seržah gorele. O kako hasnovi-
to bi to vam, bilo!

Epilogus.

Ah Ojha vseh ludih, naši najtublene-
ši Ojha! vseni gor naše satvalnost,
seržhno satvalnost, sa vse dobrote, ki
re si ti nam lajško leto skasal. Osta-
ni pri nas v tem noveru leti, ino tvo-
ja dobrotičnost naj od nas ne odstopi,
dokilam bomo živeli, sderšhi nas v-
ti pueti veri mozhne, brani naše
poglavare, odverni od nas vsakio ne-
volo, pomagaj gor škus tvojo milost
vsem, ker si so opali. Ah stori, da bo
toto leto velikšna vernost ino istini-
toft, velikšna med ludmi skaknost,
velikšna resničnost v govarenjit, veli-
šna ghistost no gnednost pri mladih
ludih, velikšna svetost na lubesin
pri sakionških, velikšna nastpenje pri
otrokih, velikšna šterb no paslivost
pri starših, velikšna šterbličnost v
slušbi bošji, velikšna pobostnost v
zirkvi, velikšna šterb da veržno svetighe-
nje. Amen.

Na dan sv. treh Kralov.

Kaj je tati od novorojenega Jesu-
sa, kati od tih treh mudrih ou-
ziti mamu.

jno v to hišo notri idošči najšli so
to dčete s. Marijo materjo njegovo, ino
dol so se vergli, ino ga molili. Matth. 2, 11.

Exordium.

Dnes je nekaj stori, kaj je na tateu
peti ne navadno. Trije mudri, bo-
gati, vu velki zvesti stojechi finski
ali krali s. h. eno svēdo opomenje-
ni zapustijo projo domovino ino vse,
paki grejo po vishanji te svēde tija
do Bethlehema, ino pridejo do tiste
hiše, gde je ti mali Jesus s. svo-
jo materjo bil; ino kati notri pri-
dejo, dol padnejo pred njim, ino ga
molijo. Kaj paki so te takistnega
najšli? ka so se pred njim tak
proklevo nanisili? Ali kaj, ne te

rih, nazifranih obležov, ne tofke-
 znega pohištva, ne dragih kinzov
 (šarov), ne palazpe, temuzh golo
 piromashtvo. Gde bi se to sdaj istia-
 ti moglo, ka bi ti preshtimani, do-
 gati, ino vu velkioj zhefti stojephi je
 saversthenemu piromashtvi vtilanja-
 li? Ti trije mudri so paki to storili,
 da so spoznali, ka Bog she ma sroki,
 sakaj ne je naravnal, ka bi toto ki-
 taki velkiem gili no konzi odlozhe-
 no dete je v eni kiralevstki palazpi,
 ali v enem velkiem glasovitem me-
 sti narodito, temuzh na tihhi samo-
 zhi ino v nedlozhenem piromasht-
 vi.

Na naj m. l. Kir. gledesh, sna-
 mo taki od novorojenega Hesusha, kati
 od tih treh mudrih lepe naruke
 vschi, kere vam sdaj na kirathem
 hozhem pred osti postaviti. —

Prosecutio.

Naj je more slabesthega najti, kati
 eno malo dete, kada je na svet po-

rodi? Ono niži nemre govoriti, sa
 niži profiti, ono nemre stati nēt ho-
 diti, more v plenizah povita na o-
 nom mestu testati, kam ga mati ali
 gdo drugi polasti. Tožh ino križh
 je jedino njegovo govorenje, shus kero
 sprokasje, žhi ga kaj boli, ali mu
 kaj fali. Stalish malega deteta je
 resnižno siromashki stalish. Pači
 je uender Kristush na toti svet pri-
 shel v pershoni enega takšnega de-
 teta. Hodte jamo s timi tremi mud-
 rimi do Bethlehema, ino najšli
 bote tam vsegamogashnost boshjo vsi-
 šta slabo ino v golem siromashkoi. Ti
 Sveticar Jesush Kristush se je ne mo-
 gel bol ponishati, kiali se je poni-
 shal. Ne she rejen, da nēti jamo bo-
 shanstvo, nēti jamo zhlovephanstvo
 je moglo to opravilo zhlovephanstve-
 ga odrešenja ispuniti; kajti zhlo-
 vephanstvo je bilo da to prestabo, bo-
 shanstvo pači previfotio, zhast bo-
 shanstva je tega ne dopustila, mog-
 lo je anda boshanstvo ino zhlovephan-
 vo v jedinstki pershoni boshanstve
 s jedinjeno biti, ka je taki prog no

zhloueti vtiup sa nashel gréhe ti pra-
 vizi nebestnega Ozhé sadošta storil.
 Ali ako rdino Sin boshji Jesusu Kri-
 stusu je moget zhloueti pottati, bi
 vendar bilo sadošti, da bi on kakli
 Adam nash prvi ožtia v perstioni
 verstregega zhlouetia na toti svet bil
 prišel; sakaj je prišel v perstioni
 enega slabega deteta?

O ljubleni! to je on vzhinil, ka
 bi nam ludem eno besno jeldo prave
 ino istinske ponisnosti capustil. Sin
 boshji je sebe ponisnal v spodobu sla-
 bega deteta: framuj se anda ti vtiup-
 sloshen prah ino pepel! Bog je se-
 be ponisnal, ti pati se svishavast,
 Bog je pottal zhloueti, on je v zhlou-
 vephanstio meso sakiril svojo boshan-
 stio vifokost ino smashnost, on je per-
 stiono enega slabega deteta na se
 uvel; ti pati o zhloueti! prah ino
 pepel, hožhošti zhasit biti, ino se
 svishavast. Ti se podigavast zpred
 tvoj stan; gdo si ti, ker govorish:
 Jas sem bogat ino sersem obilen, jas
 nisakaj ne potrebujem, jel ne vesh, ka
 si nevolen, praft, siromazhtie, slep

Apoc. 3, 17.

no nag? Kaj маш, kaj ne si sadobil,
 ako pa ti si sadobil ino prijel, kaj se
 štimaš, kako da nebi bil prijel? Sa
 kaj se svishavash, trojega blisknjega pa ti
 sameta vlesh, vidish posdero v oki tvo-
 jega brata, v tvojem oki pa ti ne spa-
 rish yeloga beruna? Shashilovez, poteg-
 ni perle beruna is tvojega oka, ino po-
 tlam gledi, kako bosh posdero is oka
 tvojega brata vnapotegnat. Ti gdo si?
 od koga si? ino sa ker zil si? Prig je
 naj stvarit, ne mi sami sebe — ino ne
 sa drugi zil, kako da mi nepovejeno
 krono te zhasti, ino to vepno shiole-
 nje sadobimo, kere pa ti gishavsi nebo-
 do deleshni, kajti ker sam sebe svish-
 va, bode ponishan. Zhujte, kaj je kri-
 stush Apostolom reknel: Reknjshno
 vam provim: ako se nebote preoberno-
 li, ino nebote postali kakisi deza, ne-
 bote prishli v kiralestvo nebesko. Ker
 je ponisha kakili tolo malo dete,
 tisti je vetishi v kiralestvi nebes-
 kem. — Vskishni anda, ker je dozdaj
 bil gishav v svojih misljenjih ali po-
 shelonjih, govorenjih, djanjih ali sader-
 shanji, od sebe naj verste gishost, ino

naj se ponisha, gledaj na neisrekljeno
ponidnost Jesusa Kiristusa, gledaj
tudi na ponidnost tih treh mudrih
firštov. —

Ne pati samo gisdavim; temujpa
tudi prostim ino siromaghtim ljudem
dava taki Jesusu, kati ti trije mudri
hajnavit naviti.

Upe, kaj je pri rojenji Kiristusa
ino po njegovem rajstvi je godilo, je bilo
siromaghtio. Siromaghtia je bila mati,
siromaghtio je bilo dete, siromaghtia
ino prosta je bila streshba, siromaghtio
je bilo prebivalishte. Glejte sdaj
vi siromaghtii ino priprosti tudje, ne
toshte je telko phted vasho siromaghtio,
rasjzhtete je vezhtirat savolo terdnega
perza tih bogatih ino premohtnih, kati
ti je to malo deteye Jesusu je jokalalo sa-
valo nesahvalnosti tih Shidovov. Aho
vam menlia, kaj je potrebno sa hrano,
taki se spomente na to dete Jesusu,
kiero tudi druga ne melo, kati perpa
proje matere vshivati. Aho marete
suprotivshine hudega vremena, simo,
pueg, desh, mersti veter podnashpati,
spomente se, da tudi Jesusu she v
pervein na toti svet prihodi je bil su

probiuzhinam iremena ino sralka un-
 pastavlen. Spromente se na te tri mud-
 re; keri so sajnusli projo firshostko pa-
 laxhe, qd' bi vse povolnosti imeli, ino
 so se prodali na en taliski dalni, pot
 yhres brega na dolino ob inerslein
 simsticem vremenem. — Ako nemate prav-
 kaj oblezhi, spomente se, da ti mali
 Jesuski tudi sa projo gdoto sakiriki dru-
 go ne je mel, kati boshne proste zape.
 Ne bodte anda nesadovolni, ina ne merm-
 rajte savola fironastitva ino trshav,
 kripusth fam, Gospod neba no semte je-
 v. prostem ino fironastitvemu stani na
 toti svet prishel, ino v njem do smer-
 ti ostal. On naj bo sa vash trosht.

Epitogus.

Smislite si anda vi gisdavzi na to fla-
 ba dete Jesuska, ino vuzhte se od nje-
 ga ponisnost. Poglejte paki tudi vi fi-
 ronastiki ino nevolni na njega, ino
 vuzhte se od njega terplivnost. Ne je
 bog v enem taki ponisnem ino bosh-
 nem stani narodil, taki bodte s va-
 shim prostim ino boshnim stanom sa-

dovolni, je pači vaf Bog blagostvil se
 blagam totega sveta, taki vander vafšo
 ferze naj bode ponisno, naj se ne pre-
 weone, bodte pironaphtki v dubi, ne
 veshte ferza ki bogastvi tega sveta, ubi
 vajte blago i resti totega sveta na ghatt
 bodijo, sa vafše potrebošhe ino poma-
 zhi tih pironaphtkih. To se taki od
 tega novorojenega Besusna, kiaki budi
 od tih lreki mudriki vuffite: Amen.

Na svetstvo.

Od dnešnega ofra Kristušta, Ma-
 rie ino starega Simona.

Prodo Gospodi opravali. Malačk. 2, 2.

Exordium.

Tri saphethi dnešnega Evangelja vphā
 si mi en trojverstni ofer opravne pred
 ophi, ofer Kristušta, ofer Marie, ino

828
 41

sadnigi ojer starega poboshnega Simeona. Kriffush je ofral Ocki nebestnemu svojo telo, Maria je ofrata njeno postanje, ino stari poboshen Simeon je Kriffushi ofral svojo lastno shiutenje. To so oni trije ofri, keri so na dnešni den v Jerusalemski žirkvi prikazani, ino od kerih preroki Malachias po gorih rephenih besedah she dolgo perle je prerokoval: Oni bodo temu Gospodi ofravati. Primo dneš m. d. čeno sa drugim premislavati. Trošim sa khatko poterplenje.

Prosecutio.

Kriffush je na dnešni den ofral Ocki nebestnemu svojo telo. Khati dnešni Evangelium predospi, taki sta Joshef no Maria na dnešni den to malo dete Jessuska v žirkvo donesla, ino namesto njega gorofrati sta ga Gospodi jamo naprej poloshila. Shidovi so meli obšpinško zapoved, da vsi pajbizhi pervorojci ni Gospodi Progi mogli so ofrani biti, sta paki vender Joshef no Maria Jessuska ne gorofrala, temuški jamo Gospodi naprejšpoloshila. Sakaj to? Sato, da je

Kristuša sam sebe Ofri nebeskemu gor-
 ofral, govorechi ono, kaj Aps. Pavel. Shi
 davom pishe: O Ogha! jas vem, da ti ne
 маш nikifega dopadenja nad ofri te Shi
 vine. ^{ndi} Potem kati je geli svet ali geli
 zhtovestanski narod v svojem prvem
 ofri. Adami ^{bi} sagrestil, potrebuješ ti
 od mene samega en ofer, ti ji meni
 dal ~~mo~~ telo, kiero jas sa svelizhanje
 tih ludih tebi nasaj dati morem. Ino
 glej, jas sem ti temu pripravlen, she
 sdaj jas tebi ofrujem mojo telo seusemi
 terplenjami; toto telo more kieroavi
 pot ^{noti} polovati, ono more bizhuvano, s
 ternjom kironano, na kish pribito,
 ino po najnesmilneškom naphini vmar-
 jeno biti: jas koxhem vmereti, koxhem
 rad vmereti, naj supet vsi ludje v te
 bi saphnejo shiveti.

Oglejte, kati dragi ofer je Kristuša
 she dete na dnešni den v žirkvi Ofri
 nebeskemu sa nas ofral! On je sebe of-
 ral na smert sa nas grešnikic. Ali gde
 so naši ofri, kere mi Gospodi Bogi
 damo no donešemo? Ne moremo li
 ti našcom velkcom šepoti jami reshti,

da od detinstva našega smo bol hudi-
 zhi kakoli Bogi sa ojer pripravni bili?
 Ali nam pilajo naše misljenja no-
 shelenja? Kielko je trudimo sa isru-
 ti to, kaj naše grešne nagoneja she-
 lijo? Kielko smo si prisadeli sa tela
 našladnostim nagajati? Kakli malo pati
 prenefemo sa zaprosodi Bogi je dopasti!
 Namesto kakli našo telo vzhista bosh-
 jemu naredjenji pretidali, mermramo,
 kakhitro nam kaj na fuzrot poride.
 O kakli dalezp smo mi od Kriztustha,
 ker na dnešni den svojo telo sevsemi
 terplenjami sa naš tudi je gorofral!
 Taki pati, kakli je Kriztusth na dneš-
 ni den svojo telo gorofral, taki je tudi
 Maria vpegamogotnemu Bogi na dneš-
 ni den gorofrala svojo vzhisto serze, svo-
 je postenje. ~~Sapoved ogrišhavanja~~
 je famo one shene vesala, kiere so od mo-
 sha sanofite, kiere, potem kakli so po-
 rodile, matere so postale, imo ne vepi
 divize moze biti. Maria pati, mati
 boshja oftala je diviza, ona je pri pro-
 rojenji Sina boshjega svoje divizhke vhi-
 stosti ne izgubila, neti prijetje, neti
 prorojenje je njo omadshalo, sa kaj o-
 na kakli najzhisthka mati boshja

je zapovedi oshifchavanja ne bila podlastna, ona je smala rehati: Sakaj, jas ne bi u zirkvo shla, ki sem Gospoda te zirkve porodila? Sakaj, jas ne bi u zirkvo jnela iti, ki je mojo telo bilo zirkva ju. Diha? Sakaj je meni oshifchavanje, da je mojo dete postretek vse zhiposti? Pati vnder na dnešni katiti na štirdejeti den je sama rada shla u zirkvo, ino je spunila sa-poved oshifchavanja, ino to je storila med drugimi oshrunjenimi shenami, pati u tem uferi okoli stojestim je dala prilikio, si misliti, ka je ona ne shista diviza, ka je ne neomadeshana mati boshja, temuzh oshrunjena katiti druge shene, kicim je oshifchenje potrebno. Toti ofer Marie je resnuzhno bil velikoga serza, kasti je ona svojo lastno posthtenje, kiero ludje telko shimajo, gorofrala, ino sebe is same ponisnosti tako dalegh dolpostavila, nisoko postavila

Neg? kati malo je onih, kicri Mario u tem bi nasledovali! Ona je spunila sapoved oshifchavanja s ofranjom svojega lastnega posthtenja, a kelko pati je Kristianov, ki sapoved boshjo prelomijo sa samega post-

tenja volo, kerri jamo na dopadnost ne-
kerih malovrednih flushbo boshjo vni-
mar pufkajo, pretih Sakramentov ne
primejo; neki bi projem neprimjatelji od-
pustil, da se od svojih ^{prapadnov} nebi
spota bojal. O kiltko nezhivskih pres-
vih besed med teshaki na delavzi, pak
v kerzhmah bi vnostalo, da phlo-
vaki nebi shedel onim, kiere zhujje,
se dopasti! Neki Kristijan malo gle-
di na sapovedi boshje, on jamo misli,
kaj bodo ludje rekli, ako bi to ali to
storil?

O m. L. spunte jamo vashe
dushnost, naj te ludje pravijo, kaj
zhpejo, vi savolo govorenja vih ludih.
pred Bogom nebote zhujshie, ne bolshie.
Oprajte dnef s- Marijoj vsjegamogost-
nemu Bogi vashe prostenje. — Idaj
shie mamu ti tretji oser premisliti.
Stari, poboshen, Bogabojeshi Simcon
je Kristijushie otral svojo lastno shio-
lenje. — Kaj mi bal lubimo, kati
nashe shiolenje? Ako ravno ta shio-
lenje vragim nevarnostim, jesero pre-
menjanjam ino puzrozhivshinam je
vunpоставlono ino prooversheno, vin-

det vsaki zhlovek sheli dugo shiveti.
 Samo ti stari, poboshen Simeon je shel
 na dnešni den umreti, potem tiaki je
 to miloscho odobil, ka so njegove ophi
 vidle Svetizhara tega sveta, ino da on
 njega na svojih rokah je nosil, je vzhä-
 si sa njih dershal to zhasno shivljenje,
 vzhäsi je nje Besuski gorofral, ino serzh-
 no profil, da bi se njegova dusha od te-
 la raslozila.

Ah poboshen Simeon! sakaj si ti
 smerti profish? Ti sdaj vidish Kristu-
 sha, kerega si she dugo shel viditi,
 ti sdaj na tvojih rokah dershish Sve-
 lizhara, ker je rasprezhenje vschi na-
 rodov, ino odresheniki ljudstva Israelf-
 kega. Ka je sv. Pavel shel umreti,
 to se ne zhuditi, kaifi je on ne bil
 pri Kristuski, ino da bi nastiorec
 pri njem bil, taki je shel umreti.
 Ti psak o Simeon! si pri Kriskuski
 ino Kruski je pri tebi v pershani,
 sakaj anda shelish umreti? Simeon
 na toto pitanje odgovori: Moje ophi
 so vidle Svetizhara - to je sa me sa-
 dosta, odsdaj one naj drugo njih
 ne vidijo. O Gospod! musti jama
 klappa tvojega umreti, jas vzhisha

gorostram mojo shivljenje tistemi, kerca
 so moje oči vidle, ino ne shelim nish
 drugo, kati is lubesni proti njemu na-
 mdrem ti svet sapustiti. Taki odgo-
 vaxja stari Simeon.

Helo drugaxh mi govorimo. Naj
 veliki Fraki obleti, kada pride vira
 te smerti, kajti dobro snamo, ka
 smo grešnikti, ka smo she dostojne
 pokore sa grehe ne vshinili, sa ve-
 selo veshnost je she ne pripravili s-
 krepaštni ino dobrimi delami. Sta-
 ri Simeon je smert zhalial s vesel-
 jom, kajti je bil en pravishen ino
 progabojezhi zhloueti, ker je sa vese-
 lo veshnost bil lepa pripravlen. Mi,
 rešen je, ne smo tak sprešni, ka bi
 Kirishna v pershoni mogli viditi
 ino na nashe roke vseti, jati vendar
 je nam mogozhe Jesusha v obreju-
 vanji, kelkoterat mi kozhemo, ki-
 sebi vseti, ino tam mi moremo rav-
 no taki kati Simeon nashe shivljenje
 njema vshista gorostrati — tam mi
 moremo rezhti: O Bog ino zhlou-
 veki, si sledno kaplo tvoje kerri sa
 me na kirishi prelil, sato sem tudi
 jaz pripraven vse sa te prenesti — mo-

57.
rem jas skivlenje dati, taki se nigdar ne-
bom skaluval, jas skivim, kaki dugo ti
kozhest, jas rad vmerjem, kaki ti, ino
gda ti kozhest. Troja vola naj je iside,
twojo zme naj bo zhashto.

Epilogus.

Toti ofer pri svetem obrejuvanji bo-
de reznishno Kristuski najprovolnei-
shi, ino ako mi toti ofer vepshirat
ponovimo, taki nam tudi spominu
bodozhe smerti nebode strashlivoosti
saudavat, mi nashik ferz nigdar
nebomo k posuetnem blagi ino
k zhasni rephi prevezh porivesali,
mi bomose, kaki se dohaja, sa vep-
no skivlenje pripravili, bomo puni
troshita shus nesmerno milostionost
boshjo vefeli to smert prihajati
gledali, s ednoj besedo, mi bomo
vse na totem sveti dobrovolno pre-
nesli, kaki Kristush, mi bomo sapa-
vedi svetlo obdershavali, kaki Maria,
mi bomo vefeli vmerli, kaki Simcon.
Amen.

Na den sv. Fosefa.Od dušnostih sakionstvih ljudi.

Kada je Maria, mati Jesushova, Fosefi
sarozhena bila. Matth. 1, 18.

Exordium.

828j

Atko je she v starem Testamenti Egyp-
tanjski Fosef velkio zhest no hvale si
sapluskil, sato da je ob zaiti lakote vso
dezhelo pred gladom obzjuval. Keltio
velkšhe zhesti no hvale je v novem
Testamentu toti Fosef, kjer je Jesu-
sha našnega Odrešenika hranil ino
gorsredil. Has bi anda mel dneš mojim
poslušitelom pokazati, kati bi Je-
sushovega hranitelu svetega Fosefa
po dušnosti poslušali, ino mi do-
stojno zhest skiasati. Da pa ti
dnešni Evangelium od Fosefa
ino Marie ob enem govori, taki su-
di jas govorim od obujh, ino pitam:
Kati vemo mi Fosefi no Marii zhest

no posthvaranje skasali? Zhujte, kaj
 je Jezusih pro svojem gosttajanji Petri re-
 kel. Jezusih je najpre Petra pitat: Zel
 ljubish mene? Ino Peter je odgovorit:
 Ja; ljubim te. Jezusih pati je rekil: Na-
 sleduj mene. Taki m. l. Kir. dneš ju.
 Goshef ino D. Maria naj vse, posebno
 pati saktionstke ludi pitata, zhi bi nji
 dva ljubili. Goshef pita moški: Zel
 ljubite mene? Taki nasledujte mene.
 Maria pati pita shene: Zel ljubite
 mene? Taki nasledujte mene. Ako
 ravno sta Goshef no Maria, kakiti is
 Evangelija rasmeli je, na vsigdar k
 zhivostki je oblubila, vendar oneja vu
 vu vseh drugih dušnostih saktionstke
 ga štana vsem saktionstkim pravo te
 pro peldo davata, Goshef moševom,
 Maria shenam.

Kozhem sato dorej is sadersha-
 nja ju. Goshefa proti Marii vsem mo-
 shevom pokazati, kati se majo pro-
 ti svojim shenam sadershati, ino is
 sadershanja D. Marie proti Goshe-
 fi vsem shenam, kati se majo proti
 svojim moševom sadershati, ako
 v svojem štani kozhejo preptni biti.

Joh. 21.

Prosecutio.

K niphem so ljudje sdajni ghač ne' tak
hitro k' redi, kak' k' shenitvi. Mer le
eno malo katistini stan najde, tisti si
she sa sheno gleda; neg' jel si tudi vfa-
ki dobro premisli, katistne ino kel-
koverstne so dushnosti v saktionem
stani? Cvistno ne, kajti da bi si
vsakiffi perle to dobro premislil, te ne
bi telko neprestnik ino nesadovolnih
saktionov bilo.

Kiere so ali dushnosti saktionstih
mosheov? in ghem majo oni so. So
shefa nasledovati?

Perva ino največiffa dushnost mo-
sheov je, da proje shene peršno lubijo.
Kriřtiansstvo nam sapovej vsakiega gho-
vetka lubiti, vsakiemu dobro sheteti,
ino, gde' je mogoshe, tudi dobro vspi-
niti. Ali tota obghinska kerřehan-
stha lubesen je saktionstium ne' sadosta.
Sv. Ap. Pavel pravi: Moshevi, lubi-
te vashe shene, taki kak' je Kriřtush.
Kirkivo lubil. Inano je, da ona famo
kerřona lubesen, savoto kiere se vetiffi-
tal shenijo; nasthorim mine, posebno
pri moshtkih. Neg' na to mesto one

Ephes. 5, 25.

Ker vne lubesni naj stoji ena spamet
na lubesen. Zhi masti svoje shene da ne
ktere leta nemre vepti tak lubiti, kiak
je njo v sarokih ali spervega v sa
koni lubil, taki njo more kiaki svojo
najblisnjo prijatelkino lubiti, on ali
more sa njo taki kiaki sa sam sebe sker
beti, njoj vfigdar vu vsaki potrebohi
na pomozh biti, taki kiaki je pri da
vanji obclubil. Mosh je glava pri hi
shi, taki more tudi sa vse te svoje sker
beti. Taki je storil sv. Joshef. On je
skerbet sa svojo tovarshizo Mario ino
sa njenega boshanskega sintia Jesu
sha. On je bil njen tovarsh na poti
v Egijptum. Kada je svojega sintia
sgubila, je njoj pomagat ga ishati.
S svojim zimermanskim delom je
njim ti potrebni shivesth pripravil.

O kiaki dalept jo nekteri mo
sheri v tem od sv. Joshefa. takishni
najmre, keri sa svojo sheno no otro
ke zelo nish ne skerbijjo, zhi je le
njim dobro, naj sheni no dezi gre
kiaki zhi, kada penese dobijo, nje
sajrijejo ali sashizilajo, namesta sh
ni no dezi to potrebno opraviti, gos
podarstvo no delo velishibal sheni no

otrokom pričkoslane. Niti še sverh tega tudi tišto prepričajo, kaj je shena za odvetek dobila, no ti hišni pomešla, pa ti tišto, kaj ona s teštkinjo shuli pripravi. Pri takšnem moševi je te ne zpušta, ghi ga shena ne lubi, temučh sa nižuje. Kada pa ti je lubesen na odurjavanje oberne, te je takšni saktion gri vi petel.

Druga, is perva tekošja, dušnost
tiš moševov je saktionka svētost, da
najmre moš je vsakega nevarnega s dru
gimi shenskami tovarštva ogible. Sa. So
šef je pali v tem vsem ti peldi. Gra
vishni no zhedni moševi bodo se tak
savolo svojih shen vsakega nedopušče
nega tovarštva sderšali; jano ka je
dopitkrat potrebno, tudi nedušnega
tovarštva se ognuoti, kajti ghi shene
se vidijo, ka moševi s drugimi shen
škami prijatelno govori, taki še ku
do mislijo od njih. Taki pa ti, ka ti je
moš more taki saderšati, ka shena
nema srotka nad njegovoj svētostjo
dvojiti, taki tudi on nesme taki ne
sparamen biti, ka bi svojo sheno pri
vsaki pritiki is nesvētosti poduška

val. Thi ma' opitno vedospanstvo od
 njene nevestosti, te ma' sroti, njo od
 vseh takih prilikih prazni dershate.
 Neg' kjer bi projo sheno she sato sa ne
 veste dershate, da s' kerim dragim je
 spominja, ali kjer bi vse to verval,
 kaj' mu kakihnae lastlive babe na
 uha najijo, ino projo sheno sato hu
 do mel, tisti nebi spametno vzhinil.

Tretja dušnost masheva je, da
projo sheno, kati je prav, navna. Da
 mosh sa vse škerbeti more, taki je tu
 di to njegova, kta on sapovedava, ino
 shena sred otrokimi so dušni njega
 bogati vu vsem, kaj' je prav, kajti
 pri eni hiški, gde je mosh taki kakihni
 ubogi siroteki, kta shena more rav
 nitel te hiške biti, je malogda dober
 red, ravnitel hiške more le mosh biti.

To je prokiashe, pali v. jo. Goshefi.
 Kada je najpre kral Herodesh Be
 suspa htel umoriti, se je angel bosh
 ji ne njegovi materi, temugh Goshe
 fi prikasat, ino mu sapovedal, ta
 dete ino njegovo mater vseti, pali v
 Egiptum oditi. Po smerti krala He
 rodesha je pali angel boshji se ne ma

teri, temuph le Foshefi prikasal, ino
 mu je sapsovedal, to dete na mater
 vseti, paki je nasaj podati v semto
 Isnaelško.

Ali ghi ravno mosh ma' projo
 sheno vishati, taki vunder naj ne mis-
 li, ka bi ona sato njagov jushenij bi-
 la, s keroj bi delal kati bi je mu vid-
 lo, kero bi sa bodikaj volo spoztal no
 filer, ali njo zelo bit. Svojo sheno s-
 bitjam kermiti, to je she to sadrije,
 kajti ghi ravno tier mosh slophesto
 sheno ma, kakiti njih je veph, taki s-
 bitjam quifno nish ne popravi, temuph
 le veph polvari. Takšna shena pro-
 jega moshka s serzi odurjava. Ghi mu
 ravno na kasanje poshtenje skashe,
 taki to od straha stori. Tier mosh se
 paki she s tern shtima, ka projo she-
 no prab. bije, tišti quifno malo spa-
 metnost, paki malo jezurnost pokia-
 she, kati kajto vilteskiega, ka je
 nad enoj slaboj shenoj vepa? Lepa
 she je, ghi mosh projo sheno shtu-
 moyh te pameti ona vishati.
 Da paki en mosh, tier ma slophesto
 sheno, fali, ghi njo bijo, kelkio

velikho žalingo vzhini tisti, kjer ma
dobro no verla sheno, pati njo bje!
Ino kjer to dela sato, da god s enoj
drugoj vlahugoj tovarstoo ma, tif
ti je she najgenski zhloueki, en fu
shen, en vjetniti tega hudiha. Tati
sna pirata, kati bi ona mogla svo-
jega mosha sa luba meti? Takishni
mosh je ne fama pred vsakimi spa-
metnim zhlouekom, temush tudi pred
mogom en oduren zhloueki: Bog bode
njemu s takishnoj meroj nasaj meril,
s katicishnoj on vunnieri, Bog bode
najmre tudi proti njemu tati nemi-
loftiven, kati je on sdaj proti svoji
nedushni sheni, kati njene jube v
nebo kirizhijo.

Ali jas she shoro predugo famo
od dushnostih tih mosheov govornim,
she se mi vidi, kati bi mi eden ali
drugi rad rekel: Sakaj pati famo
naj moshi tati na red jemlete, sakaj
shenam tudi kaj ne povete, da bi vi
le snali, katicishne jo. Dobro - tati
ali tudi shenam hoshem povedati,
kaj njih gre.

Here jo dushnosti sakionstih
shen a.

Prva dušnost santonstih shen je,
 da svoje moshi ljubijo. — Kiera je dob-
 ro omoshi, kia enoga, spamečnega, škreb-
 nega no dobrega mosha dobi, tista bode
 ga rejnishno tudi lubila. Zhi pači mosh
 vzhaji po dokončanem gostuwanji sagh-
 na en zhemernjaki no en odluden divjaki
 biti, na svoje shene zelo nish, ne štiti-
 ma, te bode mala lubesen med njima.
 Pri tem naj shena premisli, zhi nebi
 gde ona sama kaj sroki bila. Ako je
 shena nigdar ne dobra, zhi geli bogi
 den oholi kilesti, splohi merzhi no kile-
 pezhe, zhi moshevi vse na seprot vshi-
 ne no mu klabuje; te naj le sama
 sebe sposna sa sroki odlucnosti mo-
 sheva. Ena shena s potexplivim, pri-
 tudnim no spamečnim djanjom lahko
 svojega mosha vlabashi, no ga v dobri
 voli obdershi, zhi le hojhe, no zhi pre-
 drugazh ne nopi eno pol stotine let
 na herbti. Ena stara shena pači, ke-
 ra mladega mosha vseme, naj jamoj
 sebi pripishe, zhi mosh sa njo ne
 mara, sa kaj je moshit grē v oni
 dobi, kada bi boljhe bilo, zhislo
 (paternoshter) v rokie vseči. —

Shenā anda more svojega mošha lubiti,
 ali tota lubesen je nesme samo v pri-
 lisavanji ali v otroških igrakah po-
 kasati, temuč v tem, ka je vojemu
 mošhevi posod na polegkotenje ino
 ki-pomoški. Posebno bode shena vo-
 jemmu moški lubesen skasala, zhi bo-
 de mu, kada je betehen, lepo no
 svetšo stréglā, ino, kada on ne vteq-
 ne, dejo lepo ki vsem dobrem raundla.
 Kaj mošk priškerbi ali pripravi, s-
 tem more shena lepo gospodariti, no
 nihaj prepraviti ali pustiti, ka bi
 na njih sishlo. Ena škerbina shena
 ona shtis dobro gospodinstvo ino spa-
 metno ravnanje te hiše telko na ka-
 jeki biti, ka ki najškerbneški moški,
 taki ka ki ena složešta gospodinja v-
 kratkiem vso gospodarstvo na njih spon-
 vi, da bi mošk ka kigoder škerben bil.

Druga dušnost sakionških shen
 je, da morejo svojim mošhevom svetše
 biti. Ena shena, kera sakionško sve-
 štost prelomi, dosta velikši greh vshi-
 ni ka ki moški. Kajti ona je shtis to
 mošhevi no vsoj hiški dosta veži na
 kvar. Sato so pri vnožih naredih
 na nesvetšost shene dosta velikše kašt-

tige gornaloshene, kakli na nesveštost mo-
sheva. Da bi fi le to shene dobro k-fer-
zi vsele, ka je zhedno saderhanje najlop-
shi veneg ene shenskie pershona, naj je
te ledipna ali omashena, ino da je nish-
ne gerfho no odurnesho, kakli ena nesra-
mozhliwa no rasposodana shenskia, kera
gerdo govori, ino je gerdo sadershi. V tem
fi naj vse shenskie D. Mario sa peldo
vsemejo, kera je nu vsem taki zhedno je
saderhala, ka je vredna bila, mati bash-
ja postati.

Shene je ali naj vsakega takshne-
ga pajdashiva varvajo, sabolo kerega
bi moshevi kakifho jumlo vseli, naj-
ti taki kakli nesveštost mosheva, taki
je nesveštost shene prvi sroki sakion-
skie nestoshnosti. Takishni sakionski,
keri svojo sakionska sveštost no oblu-
bo pretergajo, majo she na tem sveti
petel.

Tretja dusnost sakionskih shen-
je potihnost. Tota njim najmerije
zhe v glavo iti. She Evi je bog sa-
povedal, da bude projemiu moshevi
mogla potihorna biti, ino sv. Ap. Pa-
vlos. 5, 22. vel reche: Shene majo svojim moshe-

vom pokorne biti, kakli temu gospodi,
 kajti mosh je glava te shene, taki kakli
 je Kristush glava te Tirkive. Shene
 so ali dušne, svojim moshevom po-
 korne biti vsi vsem, kaj je prav, kaj
 je ne suproti boshji saporvedi, ali kaj
 je ne nemogoste. Tiste pati, kerim to-
 ta dušnost nehe v glavo iti, naj
 na D. Maria poglednejo, no ji od nje
 peldo vsemejo. Kada je najpre Bo-
 shef mogel v Bethlehem na popisati
 iti, ino Maria s sobom vseti, je blu-
 si bila vara njenega poroda. Kaj
 bi nekha shena rekla? Se vendar snash,
 ka je moja vara blusi, ka bom ti
 jas sdaj taki dalech shla, idi ti sam.
 Maria pati pres vsakega prigovora gre-
 s njim. Taki ona gre s njim v Egipta-
 tum.

Shene ali ne smejo terdokorne biti,
 temuzh prehenjati, moshevi ne prigovar-
 jati, na je s njim pripravati. Kada vi-
 dijo, ka je mosh jesen, te naj le lepo
 tihota bodo. Shi ravno je tudi moshevi
 lepo vda, prehenjati snati, taki le
 shene bodo mogle vspokrat tihota biti,
 zhi hozhejo, ka se mir.

Epilogus.

To so ali dušnosti moshevou proti svojim shenam, ino dušnosti shen proti svojim shenam moshevom. Moshevom je pr. Joshef, shenam D. Maria na pedo. Naj ali moshevi ljubijo svoje shene, shene pa ki svoje moshevi; naj bodo moshevi svojim shenam svetli, shene pa ki svojim moshevom; naj moshevi svoje shene vishajo, shene pa ki naj bodo moshevom patiorne, moshevi naj ne bodo neprivilni ino prenaqli proti svojim shenam, shene pa ki moshevom naj proti ali nasaj ne guphijo; naj je moshevi proti svojim shenam taki sader-shijo, kati je Joshef je proti Marii sadershal, shene pa ki proti svojim moshevom taki kati je Maria je proti Joshefi sadershala, ino resnično bode prephen njihov sation. Amen.

Na den obsnanenja D. Marie.

Maria, sarketeki naštega veselja.

Sato bode to Sveto, kero je is tebe po-

rodi, Sin bostji imenuvano. Luk. 1, 35.

65.

Exordium.

Potem kak je zeli svet she dugo bil tu-
gaval v. puskranstvu tih grehov, v. jerdi-
tosti bostji, ino saverstken od vepnega
svelishanja, je prishla ta shelena, vsem
ludem hapnovita vura, v. keroj je
bog toj zhisti Diviji Marii dal obsna-
niti, da ona je tista isvolena, kera
bode mati tega Svlishara. O zhaft
prevelika, kero Maria je sadobita -
resnizhno je ona med vsemi ludmi, med
vsemi svetniki najvekshe hvale, naj-
vekshega poshtuwanja vredna, kajti
Ozha nebeski je njo taki visokio podig-
nol, njo taki blagoslovil, ka je njegov
jedinorojen sin dokonchal is njenega
tela jebi zplovekranstvo vsoti. Ah zha-
stita, ah prestavna D. Maria, is kere
rojen je Jezuski, ki se imenuje Krishki!
Odo more to premishlavati, ka nebi s-
sahvalnoj ferza ponisnostjoj Ozhe ne-
beskega zhaftil, ino na poshtuwanje Ma-
rie se genol? Kajti plus Maria nam

je dani listi, ker je ti svershen, v pu-
shanstvu tugujuzhi zhlovezhanstki narod
odreshtil, ker naj je od oblasti tega pekila
oslobodil, ker naj je supset frezpine, ve-
jele otroke boshje ino odvetnikes kiraleft-
va nebestkega storil. O zhastita Divi-
ya Maria! milosti puna! veselimo se
s tobom v Bogi nastem svelizhanju.
Mi sahrvalno zhastimo Ozhc nebestkega,
ka je on tebe sa nastho svelizhenje se-
brat, ino je v tebi temu fini eno vred-
no prebivalische pripravil. Mi pati po-
boshno poshtujemo tudi tebe o Maria,
ka je Bog tebe taki blagoflovil, ino te
ghres vse Adamove otroke podignol.
To je ob enem savjetoki moje dreshne
predge. Posluchnite pastiro. —

Prosecutia.

Kakihitro so nasthi pervi starshi sapa-
ved tega stvarnika pnelomili, je pro-
klestvo opalo na semlo ino na nasthe
starshie, oni, ino zeli zhlovezhanstki na-
rod je postal neprikhladen sa vezhno
svelizhanje — nikaj na semli ne bilo
nefrezpinešhega, kati ti zhloveti, ker
sa frezho no svelizhenje bil je stoorjen.

Ogda je to bil mogozh nas odréshti,
gdo ferditost rasshaljenega Boga potala
shiti? Ogda je bil mogozh profiletstvo
od nas ubeti? Ogda nam to spubleno vu-
panje sveliphenja, nasaj Tati? Nigdo
m. l. Kir. ope stvarjenja so sa to preslabe
bile, nasha nespretna, nasha shalost né
je mogla se izeminiti, rana na nashi du-
shi né je mogla sazéliti, betez né se je
mogel srazshiti, mi bi na vfigdar od
nashega Svetiphara mogli saverscheni osta-
ti? Ah Ogha nebesti! tvoje stvarjenja,
kere tvojo spodobu na febi nofijo, bosh-
ki puskil na pogublonje preiti? O tvoja
neismerna milostivnost! ona, m. l. Kir.
je stopila v fense rasshaljenega Boga,
ino je tak dalezh se rassprettela, ka je on
mislil na nashe adreshenje. Kakli mozh-
no se je rasserdil ghres opadjenje ghlove-
ka, takli pripravén je idaj bil, njega
sa to saverscheno sveliphenje suset pri-
kladnega storiti, ino da je to drugakhi
né moglo zgoditi, kakli skus vzhlove-
zhenje njegovega jedinorojenega sina, takli
je dal njega sa nas na terplenje no-
mantra. O nesprestno djanje njega-
ve milostivnosti! On je hitel projega si-

na en kervavi ofer storiti — njegov sin, ker
 je s njim jedini Bog, je mogel zplouevanšt-
 vo na se vseti, je mogel, kakiti keriga-
 der drugi zploueti se naroditi, ino temu
 zploueti va vsem, jamo grehi vunutet,
 jednaki postati, ka bi va vsetem zplo-
 vevanštvi terpeti, s svojo smertjoj ras-
 shaljenemu velizhanštvi sadošča storiti,
 ino taki nam justnim oslobodjenje, nam
 saovershenim svelizhenje sadošči mogel.
 To je bilo eno nam najhasnoviteško do-
 kionzhanje šhe ob zhasi serditosti na smi-
 lenje misleškega Boga, eno odredjenje,
 sa kiero mi njeemu nigdar ne smo mogli
 sadošči sahratiti, ino na kiero mi nigdar
 nebi smeli smisliti, ka aebi njegav-
 duhi te ponisnosti zhasili.

Si vuvspelanji totega odredjenja
 pati je najmilostivnešhemu Oxti je do-
 spalo Maria isvoliti. Maria je ono ne-
 izrepeno milost od Boga sadoščila, Bo-
 gi šhe te je dopašči, kada so vsi drugi
 ludje v njegovi serditosti tuguvali! Ma-
 ria je postala mati našega svelizha-
 ra, ino je na toti nashin sa nasho sve-
 lizhenje pomagala, šhe njo je nam mi-
 lost od Boga sadoščila. O katishni troštit,

Kakifšno obvefelenje morejo ferza nafhe ob-
 zputiti! Morejo pači je tudi na sahvati
 Ophi nebestnemu zhaftilje obuditi, kajti
 mi smo bili ogubleni, na vsigdar bli ogub-
 leni mogli oftati. To je bila odlozčila tvo-
 ja, o Ophi nebestki! najvikifha praviza,
 neg' tvoja miloftivnost né je puftila naj
 na pogublenje priti, ona nam je spravi-
 la svetljenje, ona nam je prvo miloft
 supet dala, ena Diviza s- imenom Ma-
 ria je poprijela ino porodila fina, ker
 je bil tudi tvoj fin, on je postal po-
 mirenja ofex, s- njegovo kirovoj smo
 mi oprani ino ophifeteni, ftus njego-
 vo smert smo mi, ki smo bili mertvi,
 supet sahvati shiveti, ino smo is otroki
 tvoje ferditofki otroki tvoje milofti po-
 ftali. O da bi nam bilo mogofhe, naj-
 miloftionefki Ophi nebestki, tvojo dobro-
 to, tvojo proti nam lubesen s- nafhej
 sahvati noftjo dosezhi — neg' to smo mi
 né mogofhi, o taki vsemi nafhe shelo,
 nafhe hotenje sa delo (zhine).

Mi pači bomo tudi genjeni na po-
 bofšno Marie popftuwanje.

The fama natura s- jobom pri-
 nef, da mi tiste preftimavamo, post-

tujemo, njim se naklanjamo, kiere ti ve-
 liki tega sveta savolo znednosti, manosti,
 savolo saflusthenjih ino glajovitih del po-
 štujetejo, ljubijo, ino tudi mi se na nje
 delshimo, se nam jamim radujemo, se ja
 prespne jodimo, zhi sa pasimo, ka njim
 je naša služba povolna, kajti mi in
 panje mamó, štus nje raslozhe dobrote
 sadobiti.

Vel mi sdaj gledozh na Mario, na
 onó isvoleno mater boshjo nebomo dosta
 velksho nagnenje pozkutili, njo poshtuva-
 ti, njo se oklanjati, ki mi njo od vsch
 ludih dosti vishe podigjena vidimo no ve-
 mo? Ah reznishna m. Pir. ste vi priprav-
 ni D. Mario poboshno poshtovati, štus
 njo od vschamogoshnegá boza pomosh iska-
 ti, kajti je nja boz tak jako blagoslo-
 vil, njo takí možno ludil, njo s telhi
 mi milostimi nadelil, ino njo v najlep-
 sho zhaft matere boshje postavil. Ne to-
 ti spomin, ka je ona najsmoastnešha med
 stvarjenjami, naj možno more na nje
 poshtovanje geroti. Ino ako she te mi
 premislino, ka ti prespni smo mi štus
 Mario postali, ka ti velkie dobrote smo
 mi štus njo sadobiti, ino she sdaj sa-
 dobiti smamo, takí more našo ferse

goreti od sile njo dostojno poštovati.

Maria je nam Svelizhara porodila, Maria je ta zhaštiliva mati tištega, ker je nam te saperte vrata nebeske gorodperl, ker nam je to sladko savapanje tega svelizhenja drugošt dal, ker je sa našto veztno shivlenje dal projo zhašno shivlenje. Ozdo more to misliti, ka nebi najerzhno Marie poštovanje je genol?

Premislimo nadale, da alko mi Mario pobošno ino dostojno poštujemo, se be nebeskemu Opsi dopadlive storimo, ino da mi plus vrédno poštovanje Marie vrédni postanemo, vse to sadobiti, sa kaj nam Maria pred tronom tega Najviškega prosji; taki nemre nigdo biti, ki nebi D. Marie vsigdar pobošno poštual.

Epilogus.

Spomni svoj, o Maria! naj anda nagible taki na sahválna zhaštilje Ošhe nebeskega, kati na ponisno tvoja poštovanje.

Hvala anda tebi najviške Gospodrog! hvala tebi Ošha nebeski, ka si

ti ob zhasi te perditosti na Mario se ogle-
dal, ka si ti njo sa mater nashega Sveta-
zbara si isvolil ino odlozhit! Poshtenje
tebi ino ponisen naklon o najzhitestha
Diviga! Kera savolo nashega odreshen-
ja ino sveliphenja taki zhasita si postar-
la. Amen.

Na vsemski (velikonozhni) pondelki.

Kaj na poti v nebo pelajozhem ma-
mo storiti.

Dva ismed Hesusovih jogrov sta shla na
tisti den v en terg s imenom Emaus.
Luk. 24, 13.

828/p

Exordium.

Dnesni Evangelium nam pred osthi
postavla dva popotnika, ki sta is Je-
rusalema v Emaus shla. — Tudi mi
jmo sami popotniki, naspo shivlenje

na tem sveti je drugo nišk kakli eno
 potuwanje. Kaj je taki pil no kionez na-
 shega potuwanja? Ne to mesto Jerusa-
 lem, ne ti terog Emaus, ternuzh nebo.
 Ah nebo je ono mesto, kiam ni na na-
 shem poti pilati moremo. Ta je pilal
 Herusti, ker je en posotnik postal, da
 bi nam tu potuwajozhim sebe sa peldo
 postavit, repte sv. Lovrenz Justinian.
 On je najpre na ti svet prishel, tu
 teshke dela no pofle na se svet, ino
 kada je to na se vseto veliko delo do-
 verpil, je sbizhuan na kirish prubit
 merkev s kirisha dol svet, no v grob
 poloshen. Taki je dokonchal on svojo
 shivljenje do teshaf, ka je na tretji
 den supet od mertvih gorstanal, ino
 zhnes 40 dni je ti svojem nebestnem
 Ophi povernol. Ta priti je tudi nast-
 pil; neg' da quishno ti pil nasthega
 potuwanja saftignemo, taki moremo
 no poldi Herustia Kiristusha sploh
 na tem poti, ker naf v nebeza pe-
 la, biti; na tem poti nigdar je sa-
 oftati; no je vstaviti; tudi ne je pri-
 lepotah, kere kire pota najdemo, mu-
 diti. —

Prosecutio.

Ker žil svojega potovanja huzhe dose-
 zhi, no v nedelja priti, tisti se nigdar
 od tega pravega pota ne sme prozj ober-
 noti, kajti svun te prave geste je
 naj trudi, kati se žhe, je vse sabstojni,
 on ne pride bliske svojega žila, temugh
 le dale prozj. O kati nesrametni so
 anda oni Kristiani, keri jamo dic-
 jajo sa velkoj zhaftjoj, sa glasoviti-
 mi imeni, sa semelstkoj visokostjoj,
 ino taki saidejo v to prepad te gisdo-
 sti! O kati nesrametni so oni, keri
 jamo sa telovnimi nasladnostmi hi-
 trijo, ino taki saidejo v te pehlen-
 stie mreshe te nepriostosti! O kati ne-
 srametni so oni, keri se neprosta-
 nama jamo sa bogastvom ino semelstkim
 blagom paschijo, kati saidejo v ti odur-
 ni kraj te zhojosti ino krivize! O
 kati nesrametni so oni, keri svun te
 prave geste je tradijo! Vsem totim
 kral David reshe, ka so sato, ka so
 od tega pravega pota snishti, nepri-
 skladni postali. Kaj je temu svotk?
 Sv. pismo nam pred ozhi postavi Kai-
 na ino Abrahamu. Kainovi poti

Ps. 13, 5.

so svijani, kvarlivi, saoveršeni poti,
 Abrahamovi poti pač so pravištni,
 hvale vredni, posvečeni poti. Kain
 je prošil šel od oblišnja bostjega, Ab-
 raham pač je na svojem potovanju
 ufigdar Boga sa proš. pil no koney mel.

Genes. 11, 16.

Ibid. 24, 10.

Taki je s nami. — Kši mi na
 nasthene potovanji se od Boga proš
 obernejo, no ga vapustimo, tak sai-
 dejno ino ker entirat saide, tišti
 teskko nasaj pogodi. Samo shaloft-
 no, ka je njih na poti tega Kaina
 došta vešt snajde, kač na poti te-
 ga Abraham. Alalo je tišti, ki-
 ri bi pri svojih djanjih, v opravi-
 lah svojega štara ufigdar na Boga,
 na prošo duha ino na veštost misli-
 li. Vsi dragi, ker se od nata v nebo
 pelajošhega proš obernejo, so v sha-
 loftnem štani, kajti, ako ravno na
 toj rešti, ker si isvolijo, mislijo ja-
 me roshe najti, vendar le med jamo
 tenje pridejo: shaloft, šipot no pra-
 mota, gnisenje nemirne vešti, teska-
 va — to so tište roshe — pač je vendar
 ne povernejo perle nasaj, doklam
 jami kaštige ne vidijo no zhubijo.

O taki pasite m. l. Kir. da

ne saidete od tega pöta, kerega je Je-
susk jam nam nasnamlat.

Kier je paki na pravem pöti snaj-
de, tiski nefine je vstaviti, ka nebi da-
le shel, kajti kajti kier tu saostane,
ravno taki kak tiski, ki saide, ne pri-
de do pila. Toto saostanje paki, she
vete, je ne rasme od teloovnega potu-
vanja, temusk od strani te dushe. Kaj-
ti kelkiokrat je telo she na kionzi svo-
jega potovanja, dusha she le hocke
dajhcki! Telo gré is mladosti v mo-
sheuskto dobo, dusha saostane she v de-
tinstvu, she je slaba, she nema nitiskih
sasluskenjih, nitiskega sa vepnost pri-
pravka naprejsotiasati, she je sa-
mufchena, kajti je phloveki she nish
né sa njo sherbet, she je tridefet,
shindefet let star, sa svojo dusho
she nema neki enega dneva naprejs-
potiasati, mustil je njo sapsati. Sa-
to modri Salomon kriški. Usque
quo piger dormies? quando consue-
ges a fomno tuo? Kakti dugo bosh
psal ti smanji? Gda bosh gorsta-
nol od spanja tvojega?

Prov. 6, 9.

O da bi sato jamo vepkrat
premislili, kakti kirateki je ti phaf

našega posuwanja, kati neodlopiena
 je vura te smerti, kati smert sná pri-
 ti, kada je nje najmenje troshtali bo-
 mo, o reko da bi si to vephtirat dobro
 premislili, katišini strah bi naj mo-
 gel obleleti, kada bi vidli, ka je na-
 šho telo sdaj no sdaj sná do Konga
 pripotuwati, dushi pati she smo nish-
 ne prišherbeli! — Storno anda tate
 kati nekli popotriti, kjer sato, da je
 na poti je nekaj pomudil, potem be-
 shi ali drugajh hitrej grê, ka ven-
 dek ob pravi vuri na svojo mesto
 pride. — Monbiki nam ti milostiven
 bog she nekere leta dá shiveli,
 tati je ali odsdaj s tem bol. kjer
 mo sa vepnost, ka to nolerdoper-
 nefemo, ka j smo dosdaj samudili. —

Sadniži kjer do svojega naprej-
 vsetega zila noshe priti, se nešne mi-
 lepotah, kere kje pota najde, samu-
 diti. En popotriti najmre, kjer da-
 lesh pride, dosti lepega vidi, tu vi-
 di lepe setene breshprepe, tam lepe
 traonitke no rodovite pola. On nje po-
 gledne, pati ide mimo. On vidi vrt-
 te (ograde) s vnoгими lepimi rošhiza-

mi vse nakinzhene no obuenzhene; on
 nje pogledne, paki ide mimo. On vidi
 gosposke palatke nu ueliki lepoti, on
 nje pogledne, paki ide mimo. On vi-
 di mesta s neidrepheno lepimi hrani-
 ino sidinami, v njih premosthne, bo-
 gate; nesgovorno lepo odlephene ljudi,
 on nje pogledne, paki ide mimo. — Sa-
 kaj paki ne ostane tam na lepih se-
 lenih breshphnih ali travnikih, sa-
 kaj ne na rodovitih polah ali v
 bogatih mestah? Sakaj povod mi-
 mo grè? On sato povod mimo ide,
 da je pluji (lupki), poposni phlo-
 vch, on le hoshè tã priti, kam je
 njegov pot, naj je ti kraj, kod grè,
 kakshè lep, on le dale grè, doklan
 ne pride v svojo domovino, ali tã
 kam si je naprejsel priti. —

Taki smo mi. Na totem svèti
 mi nemamo stalnega prebitka. Na
 totem mestu, rephe sv. Bernard, ti ne-
 bosh na velike prebival, ga tudi ne bosh
 nikamuc porazhit, ki bi ga na velike
 mel. Fel paki mi to preshtimamo?
 jel premislimo, ka vse, kaj ti svet
 lubi, je le premino pho, karkhio, ras-
 padljivo, vkanjivo (golufno)? Sv.

Hebr. 13, 14.

Ps. 38, 13.

Ap. Pavel pravi: Tu mi nemojmo obsto-
jejnega mesta, temujh to bodajho (pri-
hodno) ishemo. Ino David pravi: Kas
sem ptui, taki, kaki vsi moji osheti.

Vse to sv. Avgustin poterdi, govorehki:
Vfaki shlobeti je sam v svaji hidsien
ptui. — O da bi to dobro premisliti,
nebi taki jamo sa to popetno sherbeti;
ino taki shiveli, kaki da bi jamo sa to
ti svet stvorjeni bili. Pitajte onega
plemenitasha, onega shlahtnega gospo-
da: K-ghem telko potroshti, K-ghem
telko musti goriti? K-ghem drugem,
kaki savolb velkega ptimarja. Pitaj-
te onega tershga: K-ghem si on tel-
ko prisadene, no je telko trudi? K-
ghem drugem, kaki sa shogatiti je.
Pitajte ono shenstko glavo: K-ghem
je njenega lepotenja no zivanja telko?
K-ghem drugem, kaki sato, kia bi
je temu svetli prav dospala. S ednoj
besedaj, vfaki je le pri tem gordershi,
vfaki le sa tem klepi, kaj bi svet
ma ino da. O ki smilen shag! Gda
paki bomo te sazheli sparnavati, ka
nam je vse to popetno le jamo na
pot dano, ino vse v kratkem pre-

mine, samo dobre dela ino krepostofta-
ne - nje sad je va vepnosta vsiliva.

Epilogus.

Labi prijateli! Kieri ste na praveu po-
ti potuvali, ino je ne prosh odernoli -
Kieri ste na tem poti ne saostali - te-
mush sploh le dale shli - Kieri ste od
nikih lepote tega sveta je ne musili
saderovati - veselte je, kajti stanov-
to pridete ta, kam si shelite, najpre-
v. to veplo domovino vepnega veselja.
O vesela sa vas ona vura, kada bo-
de Jesusi k. vam rekiet: Intra in
gaudium Domini tui - Pridi notri
v. to veselje dvojega Gospoda! - te bo
konez vashega teskarnega potovanja
na semli - te bodo si pospivale vashe
trudne noge, vashe smatrano telo. -
O Jesusi, nash lubesnivi Svellighar!
Kier si ti sato na ti svet prishel, ka si
dushnost enega popotnikia dovershil, o
kaki tesklo je tvojo potovanje bilo,
paki si vender si britki (tyrentki) kirish
na je svet, ino si nigdi ne od tega ma-
vega pota odstopil, nigdi ne saostal,

temužh ga vleklet tija do onega mesta,
 gde jo te na njega obešli, ino si tak
 trojega poslanja velikó opravilo dover-
 šil; daj nam to mošt, da bomo jaz ten
 od tebe našnambanem poti potuvajo-
 ghi sa tobom prišli v kralestvo ne-
 besto. Amen.

Na veliko Krishovo.

Od kralestva nebestega.

Jesusk je v nebo vset, ino jedi na desnici
 Boga. Marki. 16, 19.

Exordium.

Dnes je listi veselega spomina den,
 kada je Jesusk, naš prečubleni Sve-
 tihar toti složešti, teshavni no
 koshni svet zapustil, ino od slabos-
 tih, menkanjih, suprotivnih ino
 terplenjih totega semelšnega shiolen-
 ja gor je podignol v nebo, gde je
 na desnici svojega nebestega Ošhe

837

veseli, kaj je njegovo voto tu na semli
 izpunil, to je bi gornalosheno teshko de-
 lo dovrshil, vse skushavanja na supro-
 tivshine viteshtis obrodal, ino taki k-
 vechnem vshivanji tega jada projih sa-
 slushenjih misljet, sadobivshie oblast
 zpres nebo no semlo.

M. P. Kir. pres dvojbe mi vse she-
 limo entkrat sa Jesushom v nebela pri-
 ti. Da pati ne smo mogazhi nebestnega
 veselja drugazhi delnikii postati, kati a-
 ko mi vse to vshinimo, sa kaj nam je
 nebo obozhanu, taki vam bozhem dneš po-
 kasati,

I. V ghem je veselje kralestva nebestne-
 ga postavleno,

II. Kaj mi vshiniti moremo, da vesel-
 ja nebestnega delnikii postanemo.

Proscutio.

I. Sveto pismo nam nebela, ono vechno
 prebivanje tih. Izvaleniki pokashe kati
 ti eno mesto, gde Bog po najshastilli-
 veshem ino najveselestem nazhimi nas-
 azhi je - gde on kati en kirat vseh
 kralov svoje najvehtshie ino najlepshie

kingste, ino najpreštimanesshe dvorje-
nikke okol sebe ma — gde on svoje svet-
stvenosti v najsmoshnesshi svetlosti kja-
she — gde vsem svojim svolenim preti-
obilnost tega veselja vshivati dava.

Tam ploveti vidi najsmoshnesshe dela
boshje, dela njegove vsegamogoshnosti, do-
brote ino modrosti; — tam vse, kaj plov-
eti vidi, sbudjava veselje, vse, kaj god
zhuji, sbudjava radost; — tam je prebi-
valische Angelov, keru nohi no den Proga
hvalijo ino zhasstijo; — ta vsaki den pri-
dejo, keru v proboshnosti no kreposti is
totega sveta odhajajo.

Hozhete vi mati, keltko dobrega,
keltko veselja Proga svojim svolenim v ne-
besah da, taki mislite, kakti da bi vhuop
spravleno meli vse, kaj je na totem
sveti lepega, vugodnega, veslelega, vso bla-
go, bogastvo, vse kingste, vse zhassti, svet-
losti, vrednosti ino prestimanja totega
sveta: mislite, da vse to bi vasho bito,
ino vu vashi oblasti, taki shtie vse to bi
bila mala senja od smoshnosti, veselja
no radosti kralestva nebesnega. Tam
je po predoshanstvi sv. Bohanceta, ke-
remu je v duhi obsnanjeno bilo, vse
svetlesho, kakti prebro no slato ino dru-

gi kameni, — tam vsigdar ostane veselo pro-
tulétje, vsigdar veseli den, — tam je druga
ne ghuje, kralj pesme, musicke tih Angelov
neisrepperne radosti, — tam bomo mi vsi
kralji onega vepnega kraljestva.

Tu na semli v totem krasnem shiv-
lenji ako ghloueti vse ma, kaj je vugod-
no, milishno, vse, kaj mu je potrebno,
vender od teshkosh ino nevol tega shiv-
tonja ghlouden (fraj) nemore ostati;
jamo v nebesah nega betega, ne flabo-
sti, ne nevole, ne siromashiva; tam
nega hudega vremena, ne vroshine, ne
lime, ne glada, ne sheje. — tam telo
nebode dushe teshilo, neti nebode mogo-
tomu duki suprot stalo. Tu na semli
nega veselja, na kero nebi prishla sha-
lost, ne nasladnosti pres straha, ne do-
brega pres shterbi, ne sladkosti pres
brilishoshe, ne prijateljstva pres odur-
javanja, ne lubezni pres skashlivo-
sti. Veselje paki, kero bog tim pra-
viznim v nebi da, je istishko, je
stalno, ono obraduje dushe, ferze
vshini sadovolna, ino to shelo sevoj
svovlnostjoj nasuni, keltio vepn nje-
ga ghloueti kusha, telha velisho ra-

dost žreči, ono vsigdar novo zadovol-
nost s sobom prinese, ino nipti nam
vezh nemore vseti, od njega vshivanja
naj prazh derzhati. Kada bomo mi
enkrat v nebo vseti, te mi na večie
tam ostanemo mirni stanovnikii kra-
lestva nebeskega, kajti ono, v jhom na-
sno blashenstvo je postavleno, je ti vezh-
ni, nevmeritelni Bog. Onega dobrotivne-
ga Boga bomo od liza do liza gledali,
na večie njega hvalili no žhastili, no
vechie njega ljubili.

Moj Bog! Kakishi troshit pernek
toto misljenje: jas sem svelizhan, ino
takishi na večie ostanem, jas mam vse,
kaj si le sheleti morem, ino tote mo-
je freshe, totega svelizhanja mi nih
nebode moglo pomenzhati, milion ino
milion let bode prejšilo, ino od moje
freshe, od mojega blashenstva, od mo-
jega svelizhanja, veselja no radosti ni-
ti eno jedino otia megnoje nebode
prejšilo, moja serze solava v enem žhi-
stem svershenem veselji, ino toto veselje
nigdar se premine, s ednojo besedo,
jas sem blashen, jas sem vesel, ino tak-
ishi bom na večie ostal. Ah premisli-

mo toto refnizo, ino alio njo dobro pre-
 mislimo, taki ne mogozhe, da bi mi sa
 veshno svelisheje, sa kraljestvo nebeske du-
 she taki pozhafni, taki leni, taki pospani
 bili. Ah sakaj vse nashe poshelenja kila
 jo famo sa veseljom totega sveta? Naji
 veshni Bog hoshe nas stanovimie nebes-
 ke storiti, ino mi hoshe mo rajshie jush-
 ni tega sveta, vjetniki tega greha osta-
 ti. Bog nas hoshe svojga blaga, kinspa,
 lepote na veselja delimie storiti, ino
 nam je bol dopada. Blato, gorah, ppa-
 larnost tote scoule. Bog nas hoshe na
 veshie prespae storiti, ino nam je bole
 dopadajo kratkio tropshe veselja, kiah
 radosti nebeske. Ah veramo is nastih
 jery nepobashne poshelenja, jedini pil na-
 shich poshelenj naj bo nebo, ne postav-
 lajmo je savalo male nasharnosti, savo-
 to ghafnega blaga v nevarnost to vesh-
 no nebeskio veselje soubiti, kajti famo to
 to je shisto, je pred britkosti, famo
 toto je mogozhe no spuniti vse nashe
 poshelenja, ino nas na veshie svelishe-
 ne storiti. Da galk mi toto sadobi-
 mo, veramo je da nje sharbeti.
 Da kraljestvo nebeskio ne je pri-
 kas, temashie pashilo, to pokazhuje

Bog nam, kada k Abrahami tem ospi
 vseh vernih taki govori: Jas kakli svoj
 Gospod no Bog hozhem tvojo plashilo
 biti. Nijedne pati nemore biti pla-
 zhe, alho naprej ne gre saflusheje;
 da ali Bog nam nebo je sa plashilo
 odarhit, taki je nastudi savesal, fi nje
 saflushtiti, ino nam ne je mogosta du-
 gash v nebo priti, kakli plus trud
 ino delo. Sate pieto pisma nam nebo
 naprejpоставla sdaj kakli ena kirona,
 sdaj kakli eno zhaft, sdaj kakli pla-
 zho, na snanje, da je sa kralestvo bath
 jo sferbeti moremo, kajli ghi je nebo
 ena kirona, taki nje zhloveti more pro
 viteshem presobladanji sadobiti, je
 nebo ena zhaft, taki fi nje po ostrem
 vojvanji more spraviti, je nebo pla-
 zha, taki fi nje s delom ino sferbjoj
 more saflushtiti.

Vi ali vidite, da Bog naj primo-
 ra sa nebo sferbeti, zhe hozhemo sve-
 liphanja delnikli postati. V ghem pat
 tota sferb stoji? V sadajonji samega
 jeko, v terplivom pronashanji nevol-
 ino tesklosh totega shivlenja, v ostrem
 vojvanji proti sveliphenja neprija-
 telom. Nebo je mesto tega premaganja,
 v nebo je unda pres truda, pres sferbi

nemre priti — Kristus je šel le po tep-
 lenji ino krishi v nebo jristhel, Svet-
 nitki so šle le po pmenashanji teshkash
 ino nevol, po pmenashanji hudih man-
 ter toto vepelo predivaliske sadobili.
 Taki tudi mi le po terplivem pmenashan-
 ji teshkash no nevol v nebesa pridemo.
 To naj nash Svetizhar sam vuzhi, govo-
 reph: Kier hospic sa menom iti, kisti naj
 salaji jamega sebe, naj naloshi svoj
 krish na je, ino taki naj mene nasle-
 duje. Sabstojn, l. Post. mi shelimo on
 bodoshega shivlenja protioj, alio v to-
 tem zhasnem shivlenji sa njega ne dela-
 mo, ne sherbimo. Samo po ofstrem voju-
 vanji zhloveti sadobi preobladanje, ja-
 mo po krishi no terplenji sadobi je
 svetizhenje.

Matth. 10.

Katigoder vnogo je Kristus lu-
 bil dva sina lebedoushova, je vender
 ti proshnji njune matere ne mozel
 sadaosti storiti, temuzh je njo pitat,
 jel bi tudi njegov kelih magli piti,
 kakibi bi hcel rephi: Shena, ti mene
 profish, ka bi tvoja dva sina s me-
 nom v mojem kiralephi sedela, eden
 na desni, drugi na levi strani, nez

29.

totega smashnega jedalifcha onedva
nemoreta sadobiti, alio nebota preži s me-
nom Kelika te bristkosti psila, alio nebo-
ta mene verno nasledovala, alio nebota
jebe fameti satajila, ino mojega Krishna
na je svela.

To, m. Kir. je nashin v nebo priti,
ta je pot, po kterem je Jesuſtu, ino po ke-
rem so vsi, ker je s njim veselijo, v to
večno kraljestvo, v to večno sholenje
prishli, ker nam, alio bi nje pitali,
Kak bi mi dnes al sutra v njihovo
rajdashvo mogli priti, odgovorili bi
da drugo njih ne treba, kak vmarjati
hude pashelenja, saduſtiti grehote, ino
v kraljestvo nebesto bomo potuvali,
Kajti da tudi oni ne so po drugem
nashini v nebesta prishli, kak da so
nasaj se derſhali od phalarnostih tega
sveta; da blago ino bogastvo so troſhili
Progi na phast, na promosh firoma-
tibo, na duske svelshenje; da grehov
nagnenja, na hudo shushavanja so
preobladali. Ah l. Kir. Kak anda mo-
rete vupanje meti, ka' pres vſakihga
Aruda v nebo pridete? O vſhanljivo
vupanje, o sus vredna saſlepnoſt!

Neli je Kristush sam zelo projo shiolenje
 terpenja Kristi nosil, ino tak v smosh-
 nost projega nebeskega Ojca pristel?
 Ojdo bo anda mogosh, po drugem po-
 ti, kak po kerem je sam Sin boski
 hodil, v nebesa priti? Ojdo bo mo-
 gosh, da se ploveti sa to popvetno mo-
 re telko prisadeti, pres skerbi, pres
 prisadenja v nebesko phaft priti?
 Ah kelko je med Kristiani takistnik,
 ki shivijo, kak da namer nebi sa ne-
 bo stvarjeni bili, ki shivijo samo sa
 toti svet, ino se terjajo, sveti bol, kak
 drugi se dopasti, kerim vse, kaj sa to
 glafno vshinijo, letko naprej pride,
 to najmenjho delo paki, ker je sa
 svetipenje potrebno, se njim prevno-
 sha. Vnogi zel den v kerzhmi jedi-
 jo, zele noshi v igri no kart pre-
 metavanji potroskijo, paki se njih ne
 toshijo phres mentianje pafa, njih ne
 jo sapani, phi katifte dugo pleshe-
 jo, se njih ne toshijo, ka bi slabi
 bili: ali ki boski puskbi iti, to
 njim shmetno naprej pride, pri pred-
 gi se njim dremle, ki kerfcharstem

navduiti iti ne vlegnejo, postiti je ne
morejo, jo preflabi na teli.

91.

Epitofius.

Špnot no framota, ka mi proti taki
dobrotionemu Bogi taki malo nagne-
nje, do nebestiega veselja taki malo po-
skelenje, sa našo frepno taki malo
marljivoft mammo, Špnot no framota,
ka si dofta vezh prisadevamo, sa sve-
ti je dopasti, kati Bogi, Špnot no fra-
mota, ka na Boga zelo posabimo,
ka fmo vu veri taki mali, vu vupanji
taki flabi, v lubesni taki merfli, v
fherbi sa duftno svelizhenje ftiro zelo
nikifhi. — Ah smiflino je vezhkrat
na to nebestie veselje, repnighno bo to
to mifhlenje fpushilo, sa našo šivle
nje psobolftati, sa potroftati no ob-
japfiti je v skalofti, nevolah no
teftkoftah, sa sverfhavati duftnosti
naftaga ftana. O Bog! daj famo eno
kaptiro is. marja onega veselja nam ko-
ftitati, kero ti tvojim fivolenim fi v-

72.

nebežah pripravil, ino mi stanovito bomo
vse naše pōshelenja racional, nje sadobi-
ti, seofemi moššini bomo se terfili, del
nikhi vežnega nebežnega veselja postati,
kero vsem vis'jenja škelim. Amen.

82870

0

Na Tinkuštrni pondelki.

Od velikosti lubesni boshje.

Taki je Bog ti svet lubil, ka je svojega je-
dinega fina dat, da nebi nijeden, ker
na njega verje, sguhlen bil, temuš to
vežna šivlerije mel. Joh. 3, 16.

Exordium.

Kerschanška vera lubesen boshjo
na lubesen blisknjega. sa svoj funda-
ment ino sa perve no največifno sa-
proved^{gor} postavi. Lubi Boga pires vse
vežne Evangelium, ino svojega blisk-
njega kake jamiga jebe - v tem je
Matth. 23.

vse saderšhano, kaj je dopoved no pre-
 roki. Keršhanška vera ali vsakemu
 povej, kaj mu treba storiti, paki se
 verider med Kriftiani ne najde gřifta
 no gorezha lubesen boshja, no lubesen
 blestnjega, temuzh se lubesen svęta, ker
 shelenja phtovezhanškega serpa nigdar
 ne dopuni. — Od kod paki to pride,
 ka ljudje ne lubijo Boga, pozhetni-
 ka vsega dobrega, ka rajski lubijo
 ti vřianjivi svęti? Desniřhno to
 vektřital od tega pride, da ne spo-
 snamo, kati možno Bog naj lubi.
 O stanovito, da bi mi spoznali vse do-
 brate, šlus kere nam Bog svojo ne-
 sgovorno lubesen skashe, nebi bilo
 phtovezhanške serze, kero njega nebi
 lubilo.

Svelighar v dnestnem Evangelji go-
 vori od te velike lubesni boshje, rekozh.
 Taki je Bog ti svęti lubil, ka je svojega
 jedinega sina dal, da nebi nijeden, ker
 na njega verije, sgublen bil, temuzh to
 vepřhno shidlenje mel. Najtobolše, kaj
 je Bog mel, je nam dal, ino to sato, ka
 bi mi šlus to sadobli to vepřhno sve-
 lighenje.

Premišljavajma dneš veličnost lubesni
 bostije, kakš je ona postashe
 I. v. naš stvarjenji ino obdenstvanji,
 II. v. naš odrešenji ino posvečenji.

Prosecutio.

I. Od lubesni bostije hočem govoriti, ah
 kaj sem si naprejšel? Tero pero mo-
 re pompati, ter jesili isgovoriti lube-
 sen tistega, ker je sama milost, sama
 dobrotā, sama lubesen?

Kaj smo mi perle bili? Gdo je
 je na naš smislil, gdo naš je po ime-
 ni svāl? O ne naš je nigdi šhe bilo!
 At gdo naš je te is nihofa stvaril?
 Gdo nam je shvlenje dal? Gdo je na-
 šho telo taki kunshtno vkruporavil?
 Gdo je našho duško s. takishnimi ja-
 kostmi nadelil? Gdo nam je dal te
 pet obrhustke, videnje, zhujenje, tēti,
 duh, zhutenje? Ah mi je nad stvar-
 jenjom nemoremo sadošti prephuditi.
 Vsa to vuro je nam novi nature šhu-
 destki pred oshi postavlajo. Mi naš
 pogled ti misliti podignemo, ino
 milione svetlih svetlih vidimo, paki

gde' s'he le je ta sadna s'vesda? Mi na-
 s'ho misel gor k Bogi podignemo, ino je
 trofhtamo enkrat k njemu priti. Gdo
 je nas vsem stvarim predpostavil? Bog
 je nebo no semlo, vse, kaj je, on je
 tudi nas is n'p'heja stvoril. Bog je tvoj
 o'zha, ki' te je stvoril, pravi sv. p'ismo.

K'no k'ak'k'na je to lubesen, ke-
 ra je na nas je smislila, porle k'aki
 s'he k'no stvorjeni bili? K'ak'k'na lube-
 sen, k'era je nas is n'p'heja stvorila,
 nas'ho telo tak' z'rudeshno v'k'up'p'ostav-
 la, nas sa tol'ke veselja prikladne
 v'zhinila, k'era nam je eno na ja-
 mo boshjo spodobu stvorjeno dusho da-
 la?

Ne paki jamo is stvorjenja, tem'v'k'
 tudi is obdershanja nas'hega sposnamo,
 k'aki velika je lubesen boshja. N'jedna
 stvar je od sam sebe nemore obdersha-
 ti, tudi z'hl'ovek ne. Gdo nas je do'raj
 pri shivlenji obdershal, nas s- hranaj,
 s- ob'lephom ino s- drugimi potrebni-
 mi rephmi ofherbel? Gdo nas je k-
 deli okrepi, ino gdo je nas'ho delo
 poshegnal? Gdo nas je po teti s- to-
 plotoj rasveselil, gdo nas je v- simi

96.

pred mratom branil? Kdo naj je pred
kragoj ino pomorom ščuval? Kdo naj
je proti tolkimi fourashnikom
obrambo vzel? Ino kako je bog sa-
nasho obdershanje sferbel? Zel nam
je dal jamo to potrebno? O pogled-
nite preliobidnost te nature, pogled-
nite, kolko je sada te semle, kol-
ko stvaru, kolko drugih rephih
sa nash strofeti, sa oblesh, sa mi-
liphnost ino povolnost! Poglednite
rodovitost vashega pola, hafnovi-
tost vashe shivne, sad vasih ogr-
dov! Pogledjte ta, ino preshtete, a-
ko morete, dreuje v hosti, rashje
v gorijah, travo na travnikih!
Kaki velka more tota lubesen bi-
ti, kiera je ti nashem obdershanji
telko rephih stvarila, ino kiera
naj ravno v totih stvarjenih re-
phih telko rasveseli!

Taki pako, kako je veli-
kost lubesni boshje pokiashe v
nashem stvarenji ino obdershan-
ji, taki je ona tudi pokiashe v-

našem odrešenju ino posvečenju.
 Bog je naš stvaril, ino naš je
 na sam svojo spodobu stvaril. Ni
 jedna stvarjenje nema tote predred-
 nosti, kak mi. Samo ghlavek má
 pamet, ka sposna, kaj je prav no
 dobro, ino kaj je hudo, on má
 fraj volo, ka má to dobro lubiti,
 to hudo sverzhi. Samo ghlavek
 sposnava svojega Stvarnika, svo-
 jo nevmertelnoft, ino ma savupa-
 nje enkrat v nebesa priti. To
 je Bog tudi htel, ka bi ghlavek
 njega dushe bol sposnaval,
 njega zhaftil, ino skus krepost
 večnega svetljenja sebe vredne-
 ga stvaril. Ali ghlavek je od Bo-
 ga odstopil, je kreposti odprove-
 dal, ino je grehi flushil. Tetov-
 nim poshelenjam preti dani pro-
 štali smo. Justni te nasladno-
 sti, ino vse, kaj je goder neprav-
 nega, gidoft, nevoljclivoft, slo-
 post, serditoft, vse to je je v na-
 šne serza nastanilo. Kak smo mi

od Boga je prozih obernoli, smo tu
 di našho sprežo sgubili, mir jezga je
 je obernal na nemirnost; neaj glej-
 te lubesen boshjo! Bog naj je ne
 pustil v totem nesprežnem stani:
 poslal nam je Jezushta Kristushta, svo-
 jega edinorojenega sina, ker naj
 je od gréha ino sushanstva odréšnil.
 On naj je opótil na našho slophestost,
 paht tudi na ozhinško lubesen bosh-
 jo, ker nam naše gréhe hošhe od-
 pustiti, zhi je rešitveno pobolšha-
 mo, on nam je pokazal ino dal im
 mošhi, štus kere je pobolšhati ino
 milost boshjo sadobiti snamo, on je
 nam pokazal, kaj je krepostored-
 na, ino kakšnao najslahilo je
 po njoj sadobiva. On nam je pro-
 vsod s. projoj peldoaj naprej shel.
 On je naj h. Bogi nasaj pelal, ino
 naj njemu povolne storil, njegová
 smert je ofer sa naše gréhe. Sdaj
 mi Boga spoznamo is vsele luphi
 tega Ewangelja. Sdaj je mi na nje-
 ga sesadamo govorezh: Ojha, lu-

besnivi Ojha! Kaj smamo, da on vse
ravna, ino da se pres njegove vole
neti en las na naszi glavi ne pre-
melino. Kaj mi savopanje mamo, da
enkrat v to vestno veselje pridemo,
zhi njegove zapovedi obderšimo. Vse
to je Bog is lubesni proti nam sto-
rit. Taki je Bog ti svet lubil, da je
pojega jedinorojenega sina dal, ka
nijeden, ker na njega verje, nebi sgu-
len bil, temuzh vestno shivljenje i-
mel.

Ali nasza pamet vender potre-
buje she bol raspveshena, ino nasza
serze she bol ozhisheno biti. Ino
glejte to Bog nam stori skus Du-
ha svetega. On nas v navulkih
Krisushovih prusti podouzhiti, i-
no nas skus nje snova raspveshu-
je ino pobolshava. On nam prusti
sv. Sakramente prijeti, skus kere
mi milost boshjo jacobino. On nas
opominja skus naszo vest, naj trosh-
ta. On nam telavnih dobrot da prek
obilno, ka pi se ti njemu oberno-

li, ali nam nje skrati, zhi vidi,
 kaj bi mi nje po neurednem troshu-
 li. Taki on to vse stori, kaj bi mi
 Jesuša nasledovali, ino taki si ves-
 no shiolenje saflushili, ino vesel-
 je, keroga, kajti Ap. Pavel vezhe,
 she dostaj ne je nijedno oko vidlo,
 nijedno uho shulo, neli nijedno
 jezje obzhutilo.

Taki je ali m. l. Kir. Gof-
 god Bog nas stvoril, ino nas med
 vsemi stvarjenjami tega sveta sa
 najserve postavil. Taki je nas Gof-
 god seosem osherbil, no nam tol-
 ko veselja storil. Taki je on nas,
 kada smo v grehi sahopani bili,
 shis prajega sina odriskil, ino
 nas sa svoje otroke gorusel. Taki
 on nas she shis poserpkuje shis
 Duhha svetega, dok vredni post-
 nemo vezhnege svetishenja.

Epilogus.

O taki spoznajte toto lubesen
 boshje, ino shaskte njemu tudi va-

sko lubesen! Gor se ofrajte sovsema
temu, ker je vas stvoril ino vas
pri skivljenji obdarski, ker vas je od
rešil ino vas posvečuje! Le samo
sa to se škerbite, ka je njemu dopad-
nete, le samo to štarte, kaj je nje-
mu dovolno. Gor ofrajte njemu fer-
za vashe ino obdarskavajte njegove
saporedi, doklam pridete ta, kam
vas njegova lubesen hoštie meti,
najmre v nebesko kraljestvo. Amen.

Na den sv. Petra no Pavla*).

Od rodovitih sus sv. Petra.

Vun je shel Peter, ino je britko se
jokhal. Luk. 22, 62.

Exordium.

V toj dolini tih sus se vnogo jasha

*) Tri sv. Petri no Pavli vu Pruji.

828j

⊖

vzhini. Tam je edni milo jazhejo, da
 so v veliki nesrečno prishli, tu se
 drugi jazhejo, da je smert njihov otro
 kiel vsela, ali staršhe, prijatele no
 snaupe njihov vamorita, tu pač se
 ljudje jazhejo, da je njihov drugi mi-
 lijo, tam se drugi susijo, da so o-
 sphot ne framato prishli. Tam v
 Jerusalemi najdemo onega Aposto-
 la britko jazhelega, Keremu Kri-
 stush u dnešnjem Evangelji pra-
 vi: Sneppen si ti Simoh Fonashov
 jin — — ja ti si Peter si ti si ena
 pezhina: ino na toto pezhino ko-
 zhem jas moja Kirtkod sesidati tak,
 da neki vrata tega pekila nje ne-
 bodo premogle. — Ja, jas ti dam
 kluzhe od Kirtlestva nebestnega.
 To tega Apostola najdemo tam ja-
 zhelega, ino ghi pitamo, sakaj
 on je jazhe, tak nam jo. pismo od-
 govori, da je Kristush njega ostro
 pogledal, ino s tem pogledom ga o-
 pomenol, kaj je on storil, kda je
 svojega lublenega moistra ino gospo-
 da satajil — njega, Keremu je por-

le taki močno svestost obljubil. Peter
 je ali sato jzhe, da sposna hudoobnost
 ino odurnost svoje pregrehe. Ne je
 nesrepha, ne smert, ne nijedno drugo
 hudo prigodenje sroti njegovih sus, kati
 sposnanje svoje pregrehe — Ino glej-
 te, kati rodovito is njegovih spriva-
 nih sus rap sad tega trofita, sad
 tega veselja! Kati on, tier je prejd
 Kristuska bil satajil, je po tem
 sa njega ino od njega govoril na
 vsch krajih, pred krali ino firs-
 ti, med sovrasnikli ino preganjav-
 zi, ja on je neprestanoma je tradil,
 prav dosti ludih na vero Kristu-
 shoo preobernoti. S. gorephnostjo
 je on Kristusshoo Evangelium pred-
 gal vu vnoгих no velkih deshelah,
 serstano je s. svojimi listni podvu-
 zhal ino vu veri poterdjavol one
 Kristiane, tieri sa dale od njega
 bili, s. kershtanskoj prizravnost-
 joj je na sadnje svoje telo dal na
 krishanje — veselo je sato prijel to
 kiono kralestva nebeskega.

O m. l. Kr. da bi tudi mi
 taki kati Apofitol Peter sposnali

nashe krivice, ino skrivano objokali na
 ple velike pregrešitva, pač si terdno
 naprejaseli, taki kati on s. shirokaj
 gorehnaštjoj sebe ino druge na obde-
 shanje sapovedi bostije. Buditi, kati-
 šiv trosht, katiščno veselje bi to sa
 naj bilo, da bi tudi mi taki kati Ap.
 Peter enkrat prijeli to krono kira-
 lestvo nebesnega.

Si teru pač drugo ništ ne
 treba, kati, da smo sv. Petra nasle-
 duvali v grehi, taki moremo njega
 nasledovati tudi v njegovem skriva-
 nem grehov objokanju ino stalnem
 pobolšanju našega shivolnja. —

Prosecutio.

Prov. 2.

Dosti je takishnik, ker, kati sv. pis-
 mo pravi, se veselijo, kada hudo vshi-
 nijo, ino od veselja postakujejo, ka-
 da največšhe hudočnosti storijo. Ali
 pitam jas nje, jel ne verjejo, ka je Bog
 njihov stvarnik, njihov največšhi Go-
 spod no sapovednik? Jel ne verjejo,
 ka pres njega ništ ne samorejo,

namer, né enega lasa preme knoti? Tel
ne verjejo, ka on njihovih grehov ne
more nečastiganih pustiti? Tel ne
verjejo, ka vse, kaj vstivajo no potrebu-
jejo, je dar boshji? Tel ne verjejo, ka
jo povsod no vsigdar pred njegovimi
ohtimi, ino pod njegovo oblastjo? —

O to verjejo, kajti so, ako ravno greš-
niki, vunder Kristiani. Oni tudi zna-
jo, da skus smertni greh milost bosh-
jo, skivlenje te duske, ino pravizo do
kralstva nebeskega sjudijo, ino si
saflusijo od Boga sapustheni no v-
sekel savrsheni biti. Vse to oni verje-
jo no sprosnajo, ali naj njim^{eden} ali dru-
gi povej, ka so ravno oni listi, keri
se vsegamogozhnemu Bogi proti sta-
vijo, ino njegove sapovedi pod pete
meshejo, njegove milosti, dare no
dobrote no neorednem troshijo, sa
njegovo povsod nasozhnost njih ne
marajo; temust svoje gerdobne dja-
nja pred njegovim najshistesthim ob-
listjom vshinijo, — naj njim ker
povej, ka so ravno oni listi, keri
se neki skus opominjanje no na-

grošenja boshje, ničti plus njegove do-
brote, genoti ne dajo — Ka jo ravno
oni tišti, kieri jo milosti boshje neved-
ni postali, ino sa nje she petiel odvert
je. Naj njim gdo vse to povej, o kiali
bode se njim to smješna vidlo. O resp
shalostna! Vi ste Boga savengli, ino ste
v tem vse sguibli, kaj je sa veshno
svelizhenje potrebno: sguibli ste ves-
stiegen nebeski, pa ki sfluskali si seph-
no progublenje — ino to se vam smješ-
no vidi?

O nespretni vi! bode vam vaše
směh minot, te pa ki se bo saphel josh,
keremu nigdar nebode konpa. O resp
strashna! Kier ismed vas bode to
dopustil, kier bo sam jebitaki javra-
shen?

Obernite vaše ophi na Apostl.
Petra, ino snajte, kiali je on smiš-
li na to, kaj je storil: Mojega Opo-
proda ino mojštra, kierega ošnitno
sem sprosuat sa pravega Sina bosh-
jega, kier je mene sa glavo svoje
Kirkive si sebral, ino mi kluzhe od
nebes dal, keremu sem v novlem ob-

lubil da smerti svetostati — tega sem
 satajil. Ne sem bil pred sodniki, ne
 ti je mepi se nad menom samahu-
 val — to jama pitanje ene detile ino
 nekienih drugih je bilo sadošti, Kia
 sem se sbojal, neptalen postal, ino ta-
 ko strashno pregricho storil. Kokiot
 je sappel, ino me opomenol, Kia mi
 je moj Gospod ino moister naparejpo-
 vedal, njegov pogled je menie v ser-
 ze ofekal, ino mi je moja slozvesto-
 zho dal spoznati. Ah! celo morje
 jarnih fus je ne sadošti sa objohta-
 ti toto mojo hudobnost!

Poglejte moji Kristiani Azs.
 Petra, ino poglejte sami sebe v to-
 tem shpeglis Neli jo med vami
 takshni, keru pravijo, Kia posma-
 jo Boga, a s djanjom psak ga
 satajijo? Neli smo mi shus po-
 sebno dobrotu na Kristianstvo po-
 svani, ino sa naslednihe Kristi-
 shove sebrani? Neli smo mi na
 svetem kersti pod predozhanstvom
 njegove Tirkive njema stalno sve-
 stost obehali? Neli smo toto na-
 sho obehhanje na provedi ponovi-

Tit. 1.

li? Sa kero volo paki ste te sdaj to-
 to vašo oblubo prekiershli? Ne so sdaj
 oni dnevi, kada je tisti, tier se je sa
 Kristiana vundoal, premostenje sgu-
 bil no shivljenje. Mi ne vidimo sdaj
 Jezusha svesanega no ki špotači po-
 štolenega, temuph od vsak narodu
 njega shujemo zhaštiti no kvaliti,
 njegovega Kristha snamenje vidite na
 cesarstvih no kralovskih kironah.
 Pakaj ste njega zapustili? O en
 penes (denar), eno telovno poshe-
 lenje, ena lepa spodobba, ena gida
 vas je sašlepila, ino sa tega volo
 vi lubeznivega Svclighara vesh nepre-
 te posnati, sa tega volo vi njegoa na-
 vuh, njegovo pelda, ino njegove sa-
 povedi satajite, paki ste druge sa-
 pelate. — Paki da bi taki kaki Pe-
 ter, le en kratki zhač v gréhi bili,
 satem paki sgrivano objokhali vašo
 hudobnost, ino stalno pobolshali
 vašo shivljenje — ali morbiki
 ste taki dugo v gréhih shivite, ka
 morete s David kralom rešiti,
 da mate vesh gréhov kaki Lafih

na glavi. Ino je ti milostivni Bog
 vas ne, kati Ap. Petra, samo enkrat
 pogledal, ternuph vas je she jesero-
 krat opomenol Jhus vasho vešt,
 Jhus vashe duhovne pastire, Jhus
 druge ludi ino prigodenja, pak she
 je morbiti dosdaj svojega milostivnega o-
 kta od vas ne progh obernal — ino va-
 she serja se ne genejo, vashe ozhi ne od-
 prejo, kta bi vidli no spoznali vasho
 velkio hudobnost, pak poleg bostijo po-
 terplivost ino smilnost, kera je taki
 velkta, da on sa nas volo zhlaveti po-
 stane, ino v siromashtvi je narodi,
 v preganjanji shivi, ino sadnisth vof
 ranjen no smantran na Kristhi vi-
 ji, pak sakaj? Ah sato, rephe sv.
 Peter, da je on jam nashe grehe v
 svojem teli nosil na Kristnem
 drevi.

I. Petr. 2.

Ap. Peter je sagreshil, dati Jhu-
 je grehe objokhal, prejo kati je Jhesuh
 ranjen, sbil, smantran ino umor-
 jen bit, vi pak, o Kristiani! ste
 sagreshli potli, kati je Jhesuh man-

Hebr. 6.

tro temeljno ino vmerl, vi vidite, v ka-
 ko spodoba jo njega naški gréhi postavi-
 vili, pač jo vendar med vami takistini,
 ka bi Ap. Pavel šte den denestini od
 njih rekel, da potem, kati jo Besufha
 Krishali s. pojimi gréhi. /, šte špot
 no posmeh is njega majo. To so najm-
 re tišti, kieri, alio ravno poboljšanje
 obehajo, vendar nigdar nemajo prave
 vole, ki boji nasaj se povernoti,
 to so tišti, kiere gde en sprovednik, en
 predgar gene, ka s. Apostolom Pet-
 rom se rasjorhejo, neg? šte v tišti
 vuni, šte tišti den drugozh sagre-
 šhijo, ino si takh teda s. tega lu-
 besnivoga Svcliphara šhpót dela-
 jo, neg? o neprezhni vi! jel ne sna-
 te, kar je taki vaše gréshne navade
 duške globške v korenijo, ino bodo
 taki sarafle, ka njih namer nebote
 vesh tá pustiti mogli? jel ne sna-
 te, da kam globške je vi v gréh sa-
 čarate, telko dale se milost boshja
 od vas prošh podá? jel ne snate,
 ka bote taki vašo povernenje ti-
 ja do smerti, tija do groba odla-
 gali? jel ne rasmete, ka šte v
 nevalnasti, vsaki den, vsako vu-

ro v. pekeli opasti?

110.

Sato štante, ino pojdite s Petrom
vunta od Kraljevskega dvora, ino brit-
ko obježite vashe velike pregrešitve,
ino obležite si Gospoda Jezuska, kralj
Ap. Pavel reče. Ako ste dosdaj samo
to svetno blago, posvetne zvesti,
gidave obležala, nasladne ravnele-
nja najbolj štimali, taki odsdaj sa-
mo to sa veliko deržite, samo to štiti-
majte, kaj si pr. Evangelium hoali,
najmre ^{oblaganje} potatate svoje postelen-
jih, siromasstvo, poterplivost, poni-
nost, dobrotlivost. Grebernte vashe
skivlenje, vashe saderšanje taki,
kva bote namesto vashe dosdajne
ferditosti, prevsetnosti, prekišeno-
sti, sovrašnosti odsdaj povsod
pokasali prenešenje, ponižnost,
zhednost, prijaznost — s edno be-
fede: obležite si tega ponižnega,
dobrotlivega, ljubostivega, svetega,
terplivega Jezuska. Pojdite sa
Petrom, ino obježite s njim ne
famo ednega greha, temuph vse,
pojdite sa Petrom, ino poverš-
te s njim ne famo edno greh-

Lom. 13.

no navado, temučh vse, kajti kaj
 bi hafnilo; alko bi gdo zhras greche
 te nehistosti je jokal, zhi she od vro-
 zline te shoposti ves gori, kaj haf-
 ni, alko gdo hudobnost svoje jasnosti
 pashaluje, zhi she je poen ognja te ne-
 oščillivosti? reche sv. Gregor.

Epilogus.

Ja o pretubleni Jesusk, dobroti-
 ni našh Svelipnar! Ponisno profi-
 mo tebe, obudi naš shus tvojo mi-
 lost, da bomo mi, kajti smo s Pet-
 ram greshili, tudi s njim se spo-
 korili. Stori, da bomo vse našhe
 greche taki kaki Peter objokali,
 sgrivali, ino nje savergli, paki ne
 jamo sa sdaj, temučh paki taki
 kaki Ap. Peter na vsigdar tija do
 konca našhega shivljenja. Amen.

Na velike Meshe den.

Veseli no frëshen den.

Ktera je to, ki is' haja kakti sorja, le-
pa kakti mesec, sebrana kakti junge?
? Sv. mati Kir'iva o saphelki mesce. *)

172.

528

Exordium.

Nemre se isrepti, kakti je od negda
prehvalena to prelepo junge, ktero
sverh naj sija, naj raspuehuje, k'repi
no greje, taki da ono sa vsamogozhim Odo-
gom ne' jamo je veselje vseh stvari, le-
pota zeloga neba, svetlost shiroke
semle, neg' she vepi — ono je kakti en
kral med vsemi planetni na svedda-
mi, kajti ono rasvun toga, ka je vu
sebi svetlo, tudi drugim sveddam svojo
svetlobo da. Neg' naj pohenjajo vse
kvale, kere se junzi davajo, totomu
najmre junzi, kero mi s. nashimi
ozhmi vidimo, kajti spomenemo se
denes na eno drugo pred konpa no
k'raja svetlesha ino lessha junge, ke-
ro je na dnešni den prodignoto je is
doline tik fus gor vu vishino k'ratest

*) Tota predga je deršana pri Sv. Svetjah
v Lotmerki, je sato bol Horvatska.

va nebeskega - to je blashena Diviza Ma-
 ria). Ona je toto prelepo, presvetlo ina
 preblasheno junge Maria Diviza, kiera
 je na dnešni den podignjena no postav-
 lena med planetni nebeskimi ta per-
 va sa presvetim Troištvom, ta perva
 med vsemi Angeli ino Svetnikimi, ta
 perva ismed vseh stvarjenjkih semelstkih,
 kiere vse na dnešni den rasveselila je.
 Dneš je ali tisti veseli den, kada se
 veselijo vsi blasheni duhi na nebi,
 no vsi ludje na semli, kakiti najšir-
 šva opornene, kada na popetki me-
 šhe save: Gaudeamus in Domino diem
 festum celebrantes honore B. V. Mariae
 --- Veselno se v Gospodi obflushava-
 jozhi sveteli B. D. Marie.

Kaki veseli no freshen anda je de-
 nešni den sa naj. grešne ludje na
 semli, to kopnem vam sdaj pokazati.

Prosecutio.

Nega stvarjenja, kero bi bole na
 lepšče je mispodobiti moglo Ma-
 rie dneš v nebo vsetoj, Kaki je

punje, kajti kati punje samo ves svet
 presveti, taki ona sama sa Kiristu
 svom Anzele no tudi presveti s svo-
 joj svetlostjo. Kati to? Taki kati
 punje svoje najsvetleste traktie rad-
 shiri po neti no po semli, taki ona
 milofche puna, blashena med shenami
 s svetloboj svojih milofch presvetila je
 Prorokie, sadhganaft Apostolov, stat-
 nost Muzhenikov, tresnost Spovedni-
 kov, shristozho Divit, plodnost sation-
 shito ino svetlost angelsho. Sato tu
 di sv. Basilius reche, da Maria ima tol-
 ko predurednost jmed vsemi stvarjen-
 jami, kati punje vse druge svetle pre-
 veti. Oda je ali ona? Ona je mati
 boshja, sarozhniqa boshja, ghi bosh-
 ja, kraliza nebestka, tendvina sveta,
 vrata paradisha nebestkoga. Salkaj
 pati je ona dnef prisprodabla ti
 sorji, ti mesji ino sunji? Sato,
 da je bila kakibi sorja v prijet-
 ji, kakibi meser v narodjenji, ino
 kakibi punje na svojem predpise-
 nem v nebo vselji. Vshe drugiphi
 poveda Innocentius III. Papa govo-

reph: Mesez sveti po nozhi, sorja vjut
 ro, junge po dnevi. Nozh smamenuje
 greh, jutra polkoro, den milofcho.
 Ker ati v. toj nozhi smertnoga gre-
 ha salkopan leski, naj svoje ozhi k
 mepsi gorpodigne, ino naj sesava
 Marib, ker gorstaja od greha, go-
 tiora zhineph, naj je vtephke k
 Marii, ino naj je ogledne na postlo
 junge milofche Mariine. Sic issaj
 veph pavlda jo. Bernard taki govo-
 reph: Maria narozha svoje miloferd-
 nosti vsem odpira, ka ki is pucnost
 njene gorephke lubavi ino nedgovorne
 miloferdnosti vsi sadobiti, justni
 oflbodjenje, beteshni sdavje, shalost-
 ni rasvepljenje, grephnik odpujchen-
 je, pravizhen milofcho i. t. d. Ker
 ri zhloveki anda more biti, ki se
 na dnefshni den preodizhenoga v-
 nobo asetja b. D. Marie nebi vese-
 lil zhres visoko zhast, s. keraj
 je ona daruvana no nadeljena?
 Vepelil je je negda mudri A-
 ristoteles, ka^o je vidil, ka je nje-
 gova domovina od Aleksandra Veli-

Koga bila obzihvana no ponovljena,
ino vsi domačji sem ta rastepeni
nadaj v njo posvani: o Kolko bole
se ti nevolen narod zhlovephanški ve-
seliti morešh na dnešni den, kada
nam je Maria odperla vrata nebes-
ke domovine, ino nas po pregrešen-
ji Eve sem ta rastropšene posvala
v paradishum nebeski!

Denes je anda on frešni, bla-
sheni no odisheni den, kierega hvati-
jo Angeli, zhastijo Arkangeli, poshtu-
jejo Kerubimi, s veseljom obhajajo
Serafini seosemi Svetzi no Sveti-
zami. Denes je on frešen, blashen
den, kada je Maria po obladanji
nashih duškiž neprijatela goroveta
v nebeski raj, ino postavlena pred
nebeskioga Kirala Kristuša Jesuša
sa skropšnižo nas grešnih ludih.
Všo nebo se ali denes veseli nad Ma-
rijo nebeskoj Kiralijo.

Neg' katishni more nam denes
sroki biti veselja, nam na semli o-
stavljenim? Le shalostiti bi se mog-
li; neg' taki nas batrie so. Bernard

govorezh. Naj odhadja naša stalost,
 kajti nebi nam nega stalnoga mesta
 na tom sveti, neč doidožho ischimo,
 v kero je denes blashena Maria vse-
 ta. Sagovornizo smo si poslali naprej,
 kera bode kakiti mati tega judya
 ino mati miloferdnosti sa našho
 soeliphenje skerbela. Veselno se ali
 da smo naprej poslali eno taki mi-
 loferdno ino svešta sagovornizo, ke-
 ra bode snala, mogla ino htela
 nam pri Bogi milofčno dobiti.

Snate ga, da tote tri lastovi-
 tofti more meti vsaki tisti, ker ho-
 zhe dober sagovoritel biti. Najper-
 le, da je v kakashni ghašti no štiti-
 manji pri poglavarih i ludoh, ka-
 ferčno i slobodno sagovarja i
 brani vsakoga, ker je imi pod nje-
 govo obrambo priporoški. Drugish,
 da je muder i vuzhen, ka zna is-
 fundamenta dobro vunsysetati ino
 svoje srotke naprej donesti. Tre-
 tish, da je veren no prijatel ono-
 ga, sa kheroga se savseme, ka ga ver-
 no sagovarja ino je terji ga obrani-

ti. Vse tote tri lastovitosti je najdejo
v. B. D. Marii, Kiera je na dnešni den
odšla pred sina svojega, sudja nashe-
ga, sagovarjat nas pred njim, ino mi-
lošče nam od njega isprosit, Kiera tu-
di mamó savupati, kajli, rezhe jo.
Bernard, ne mentia Marii mogozhnost,
ar je zhi vsamogozhnosti; néti máx-
licost isprošiti, ar je mati mudrosti,
néti vola sadobiti, ar je sarozhniza
lubavi i miloserdnosti.

Petroshiani sato bodmo mi ne-
volni gréshnili, kajli imamo v nebi
sagovornizo, Kiera, kati je goder zhred
vse Svetze svishana, taki je pred Bo-
gom sa nas najsherbnešha. Kiral
nebesthi Hesusht Kristush najmre vi-
di ino spoma, kati je od nas svojih
revernih no. nesahvalnih proclashi-
nikov telkokrat sbankuvar, po-
shpotan i is nashe dufte vnu is-
tiran, po pravi pravipi raspodjen
zhres nas anda she podpel je dufsho
nashe sa kashligati njo. Mati naki
njegova milostivna Maria idozha
na dnešni den is totoga sveta v

119.

nebo proti je štel njoj sin njeni Kri-
stusu sa prijeki njo, ino njo milostiv-
no pod šator tranušha svojega sapela-
ti, než ona pošela je govoriti: Dra-
gi moj sin! Kak me hospesh prijeki,
Kak prijateljo ali Kak ne prijateljo?
Keraj on taki je odgovoril: Surge
amica mea, et veni. Stani gor pri-
jateljo moja, i hodi. To rasmev-
šha Maria pošela je se njemu mo-
liti sa nas grešnikte, da bi nad
nami je smiloval, i Krivice, ke-
re smo mu vžinili, nam odpro-
stil, no nas vu miloscho projo všel,
ino on je dobrovolno privolil na
toto prošnje, dajozhi njoj oblast
i močestnost.

Cant. 2, 10.

Epilogus.

Si anda o Kraliza nebestha, Maria
Divija, Kera si na dnešni den taki
visoko od nas se podignola, no is
jusne doline vu vživestno ve-
felje prenešena, ino s svesda-
mi nebestimi Koronana! Spo-

meni je s- one ljubavi, kero si na
 semli shirozha proti nam imela. A
 ko si ravno dalezh od nas odishla, ne
 sabi na nas, neg' pomagaj nam vu
 vseh potrebovahn nastih; posebno
 psah, profimo tebe, daj nam pomosh,
 zadovolno se boriti (braniti) proti
 neprijatelom dush nastih, da tak
 s- pomoshjoj tvojoj budemo mogli
 vsigdar ostati obladauci, i nako-
 nez vredni priti vskivat zhasi i
 lepote tvoje, na kero si na dneš-
 ni den svishena, ino ondi da
 te budemo mogli s- koruski an-
 gelskimi zhasiti i poshtovati na
 vse vike vektoma. Amen.

Na male Meshe den.

Den Marie narojenja en den
 svelighenja.

Jakob je rodil Joshefa, mosha Marie, is
 kere rojen je Jesush, ki je sove Kristsk.
 Matth. 1, 16.

827
 O

La hvaliti ino poslušati Maria jas
 vsemem besede Evangelista, kjer od Du-
 ha svetega rasproštem je pisal: Maria,
 od kere je rojen Kristus, ki je sove Kri-
 stusk. V totih malih besedah, sader-
 shava je vse, kaj se na hvata Marie
 povedati more: ona sama je gratala
 ta najblazhenesha, najpreznesha Di-
 viza od Ozhe nebeskega odloshena ino
 sebrana, da ona Svetiphara tega sve-
 ta na ghudoviti nashin ma gorijeti,
 ino na trosht vseh ludih njega poro-
 diti — eno svishanje, ena shast, kera
 sadopta rasglashuje tisto, keraj je sa-
 derskana bila. Sakaj jas dnes, kada
 Kirkwa spomin narojenja Divize Ma-
 rie oblushava, sa mater boshjo po-
 sluwati jemlem besede Evangelista:
 Maria, od kere je rojen Kristus, ki
 je sove Kristusk? Ah tote besede
 nam naprejposstavljajo refnizhno najprez-
 nesha Divizo v eni svershene kre-
 postih svetlosti s tem vesh, s kim
 bole mi is totih s besedih spo-
 snamo, da Maria je bila tista, is

Kere je Svelighar, ino Odresheniki tik
ludih je narodil, kero je sam Ogha ne-
bestki sa mater vojemu jini sebral
ino odloshil.

Maria, is Kere rojen je Tesush,
ki je sove Kristush. Is totih mnogo
znamenujoshih, ino wisokost Marie
pokasajoshih besedih jas vsemer,
kaj vam dnef sa trofht jem proveda-
ti odloshil.

Dnesni den Marie narojenja
je den svelighenja. Toti den je bil en
den svelighenja njenim poboshnim
no petim starishim, je bil en den sve-
lighenja njoj famoj, je bil en den sve-
lighenja ofem gelega shirokega pjeta
tudem. — To daklam jas Marii na
poshtenje, ino vam na kaseti dokion, raspelam
sham, profim sa poterplenje.

Prosecutio.

1.) Den narojenja Marie je bil den
svelighenja sa njene poboshne starpe.
Joachim ino Ana obadva od
mladosti po zapovedih Gospoda sta
shivela, ino sta stus najvernisho

obdeshavanje tih sapovedih jebe bo-
gi lublene ino povolne storila. Skus
naravnanje boshjo sta v sakionski
stan v krus prishla. Skus vesilo sako-
na sta Joachim no stna bila v tisti
stan postavljena, v Kerem sta mogla
te od Boga njima smerjene teta v
najlepsti jedinoosti ino sloshnosti pre-
shiveti, njemu verno slushiti, jebi
sflushenja sa vepnost spravlati, ino
svoj tak poboshen kati preshtimani
rod povekshati. Onedva sta stopila
v ti posvani stan — o preti par sa-
konfkih ludi! Bog jam je njuni sa-
kion s svojim pretim shegnani poter-
dil, njune ferza s lubesnoj proti en-
drugem napsunil, ino nijidva po tem
poti svojega dopadenja vodil — Shi-
vela sta preto, kralila sta s jedin-
jemo poboshnostjo vsegamogoshnega
Boga, ne odstopajha od sapovedih
njegovih.

Njune ferza so bile sloshne, kaj-
ki nje sta vfigdar proti svojemu
Stoarniki gorpodigavala. Njuna
sakionska lubesen je od dneva do

dneva velikha postajala, kajti duh
 * ljubeni bostje njo je obudjavat
 ino raskirjavat. Kajti jezurno sta
 se mogla tedaj nadjati velkega depe bra-
 ja, kajti te so tipti sa robovne ino bo-
 gi povolne sodili, ker so vepn depe
 meli, kajti jezurno sta mogla od bo-
 ga herbe ino totih trosht, veselje, po-
 mozh sa stare dni zhatati!

V tem sta Joachim no Ana pre-
 shivela v najvektshi jedinosti, v naj-
 lepshi sloshnosti, v najvuznesni lu-
 besni leta sa depe roditi prikladne
 - pres herba, pres troshta, pres de-
 teta. Ana je sposnana bila sa ne-
 rodovito, ino je ravno sato, kajti je te
 navadno bilo, se sametavala kajti
 ena shena, od kere je Bog svoj she-
 gen prosh usel.

O kaj shalofno je to bilo sa taki
 svete sakonske tovarshne! Kajti lahko
 bi to njidva nesadovolnega ferza bi-
 lo napravilo, ino njidva na mer-
 mranje proti Bogi genolo! Ali
 kajgoder je njima toto prigodenje
 shmetno bilo, vender ne sta nigdar

prehenjala zelo svojo zavupanje v
 Boga postavljal, ne štá nigdar od
 njegove ljubosti odstopila, temush
 kak zavupanje na Boga, taki tudi
 lubesen proti Bogi je v njima rasla.
 Onedva štá hvalila, molila, zhabila
 najsherblivešega Boga, njegovemu od-
 rephenji ino voli štá sebe serfema pod-
 verjla, njegovo dobrotu ino smilnost
 ne štá nigdar hvaliti prehenjala —
 ino taki štá Bogi s tem povolnešha
 postala, sebe njegove velike milosti
 s tem vrednešha napravila. Za Bog
 je na njuno molitvo je oglednol, je
 zhiul njuno sdihavanje, je posluhnol
 njune prošnje.

Bog je njima sa starost tisto
 sarkuval, kaj njima je v mlado-
 sti skratil. Ana bijam do visoke
 starosti nerodovita s phudoj vseh
 je rodovita postala! ona porodi-
 la je eno pher, is kere ona ino
 vsi drugi najobilnešhi shengen bosh-
 ji nadjati so je mogli. Ana poro-
 dila je eno pher, ino je postala
 mati Marie, kera od veka je bi-
 la sebrana sa mater boshjo. Shud

Mario je bilo totim pobosnim staršim
 v se nadomešjeno še v visoki starosti,
 kraj njim je v letah te mladosti bilo
 skrajšeno. Joachim ino Ana sta sa
 dobila, no na svet postavila eno pser,
 šlus kero sta postala dedek no babi-
 ya. Bogazhloveka, Svelizhara tega je
 ta. An freshen den narojenja Marie,
 toli den je Joachim ino Ani sveli-
 zhenje vzhinjeno.

2.) Den narojenja Marie je tudi
njoj jamoj bil den svelizhenja. Maria
 je bila od velka sa to odlozhena, da
 ona te ma se na svet naroditi, ka-
 da bo postala med vsemi najfreshe-
 sha, mati bostija. Ocha nebeski je
 Mario sebral sa mater pojemel si-
 ni. Maria je od Duha svetega na-
 dehnjena mogla fina tega Najvishe-
 ga prijeti ino njega zhlovezhanskemu
 narodi sa Svelizhara no Odreshenika
 poroditi. To je bilo odlozheno Ma-
 rii, šlus to je Ocha nebeski to pra-
 vishne starishe v velki starosti
 s velkoj vseh zhudoj shernal. Sad-
 nish je stekel zait zhakanja, na
 kraj so shle leta shalostnega je-

shanstva), prihajali so dnevi odrešen-
 ja, potinola je sorja tistega dneva, v ke-
 rem je Maria, najzvišjša prijateljica
 bošnja, sebrana žni Izraelstva, bodošča
 mati našega Svetišara je narodila,
 ino med ljudmi prebivali saghela. Ma-
 ria je she v svojem narojenju fresh-
 nisha bila, kiati vsi drugi ljudje, kaj-
 ti kiati je ona med ljudi prishla, je shus
 njo vsem ludem odrešenje pristilo, od
 dneva svojega narojenja je ona se saghe-
 la približavati svojemu žiti, ino je
 sadnih postavlena v tisti stan, v ke-
 rem je ona ta zhasilliva mati tega
 Svetišara postala. Den njenega naro-
 jenja je ali bil tudi sa njo en den
 tega svetišenja, ino to s tem vesh
 s kirni vesh je Bog nad njo svojo
 vsegamogozhnost, dobrotivnost ino
 milostivnost pokazal.

Den narojenja Marie je paki bil
tudi den svetišenja sa vse shirokega
sveta ljudi. Sagreshil je najpre nash
 prvi osha Adam, prelomil je sapo-
 ved svojega najdobrotivneshega stvar-
 nika, ino shus tota prelomljenje je on
 sebe ino nas vse neshne napravil,
 vsi smo opali pod zerditost bošnje,

Shegen bostiji je od nas prorok odstopil,
 savupanje na večno svetlipharije je vu
 vseh vugastjeno. Nigdo je ne bil mo-
 gozh nas is fushanstva vurnospelati ino
 odrishiki, vse stvarjenja so bile preflabe
 ki sadosta vphinciji; ludem je niht
 drugo ne preki ostalo, kati savupanje
 na rassmilenje bostijo, pres tierega ki
 vsi bili nevolni ino na ofigdar nesreph-
 ni ostali. Ino glejte, Bog je ludih ne
 pustil v pogublenje, on se je zhresije
 rassmilil, njegov jedini sin je sa
 ludi odrishiki, sa ludi svetliphati ino
 nje s. Bogom pomiriti mogel phlo-
 veshanstvo na je vseli, nevolam tega
 zhlovetka je podverzhi, tiervavi pot
 potiti, bishuvan, na krish prubit biti,
 pujo. Kiero do sadnje krasle stozhiti
 ino vmreki. To je bilo dotionphanje
 najmilostivneshega Ophne nebeshega,
 sin rasshaljenega Ophne je model Sveti-
 zhar ino Odrisheniki postati. Njega
 od Duha svetega poprjeti, sanofi-
 ti ino poroditi je Maria bila od-
 lozhena, Maria je mogla mati
 tistega postati, keri sam je bil
 mogozh savershenim ludem svetliph-

nje sadobiti. Ah, zhi tedaj mi smislimo
na tisti den, gda se je narodila tišta,
is kere je potlam sishlo to junze mi-
lošči boshje, našli Svetiphar ino Odreše-
nikh, taki vidimo, da den narojenja
Marie je bil den svetipharija vsom lu-
dem. Lato l. Kir. škerbimo se, dnosh-
ni den, kada širkiva sveti spomin
narojenja Marie, v poboshnosti ino
pravi Bogi sahovalnosti spreooditi!

Epilogus.

Ti o Maria, najprephnestha med vse
mi ludmi! Ti ghaštita mati boshja!
prosi sa nas najvišhishnega Boga, da
mi od njega rasprešhene našho sveti-
ghanje, kero šlus tvojega sina pro sa-
dobiti, dobro preštitinavati ino mar-
tva sa nje se škerbeli, ~~da~~ bomo, ino
taki vředni prephno notri iti v
kraljestvo nebesho, v to mesto vesh-
nega veselja, v kerem tebe o gha-
štita mati boshja vsi Angeli ino
šsvoleni boshji kovalijo ino proštuye-
jo oca vse vitke. Amen.

Na vsak Svetcov den.

130.

Od pripravlanja k smerti po reldi
tih Svetih.

826

Veselite se ino radujte se, kajti veliko je
vasho naplappilo v nebesah. Matth.
5, 12.

Exordium.

Sveta mati kerschariska fiktiva dneš
ponavlja ti ghasiti spomin onih Sve-
tishanik, keri s neumnostno svoj kro-
nani v tem vesnem veselji stanujejo.
Pri tem tudi v naših jezah nastane
ne vroga skela, da bi tudi nam mo-
gozhe bilo, enkrat s njimi to vesh-
no veselje vshivati, kajti vsaki is-
med nas si sheleje, da bi enkrat,
kada bude toto nevolno shiolenje
dotionshal, mogel teda na velike
frephen biti. Kaj vam ali m. l.
fir. more bod povolno biti, kati
da vam dneš pred ophi postavim,
kaj mamozhiniti, da to veshno

svetihberije sadobino? Ino pri tem she
naprej povim, da zela nestionplna vep-
nost je na tem leshepa, v katistem
stalifchi phloveti vmerje. Ti svote-
ni bostji, ki sdaj v najlepstem miri
v nebesah pozivajo, so je ti smer-
ti pripravili ali plus nedustnost
ali plus pokoro. Ah nesgovorno ve-
jelo je shivlenje, koro je pri Bogi
oshlva, ali nigde drugi ne pride ta,
kati tifti, ker je tak ti smerti pri-
pravi, kati so je Svetniki pripra-
vili. Srephni smo anda vsi, ghi je
v tem pelde tih Svetih dershimo,
kajti nam Kristush sam rephe, kaj
je svojim Bogrom rekkel: Vefelte je
ino radujte se, kajti velko je vasho
naplaskilo v nebesah. Shivmo an-
da tak kati so Svetniki shiveli, te
bode frephen nashega shivlenja ka-
nez, ino notri bomo shli v to vesh-
no shivlenje. To je savjetek moje
dneshe predge. Poterpte.

Prosecutio.

Smert je tifti nevarni hiss, v kerem

mi ti svet sapustimo, ino v to ne-
 skončno vepnost gremo, gde naj
 ali vepno terpenje ali vepno ve-
 selje zhatra. Da ali smertna vura
 rastoži nasho vepno fresho ali vep-
 no nepresho, taki more vsaki sposna-
 ti, kakishno velko shterb bi na to
 mogli meti, kajti vsi posli gelega
 sveta ukuposeki ne potrebujejo tol-
 ke shterbi, kaki je shterb sa vepno
 svelosherije si pripraviti. Ali jel
 smo mi to dosdaj taki prestivali, jel
 smo gda smisliti je, kaki bo na smert-
 no vuro s namu? Jel smo je od uno-
 gih ino velikih nashih grehov shter o-
 zhištili ino ja tolke rasshalenja bosh-
 je pokoro vshinli? Kaj smo dosdaj
 dobrega storili? O ti smilen Bog!
 eni ismed naj na drugo namer ne
 mislijo, kaki na popetno blago ino
 bogastvo, drugi vso svojo terpenje ino
 misljenje na popetno veselje ino te-
 lovne nasladnosti denejo, je to pri-
 pravlanje k smerti? Malo je gish-
 no takih med namu, ker bi sapusta
 je k taki nevarni vuri pripravolati.
 Edni to do visoke starosti odlagajo, kaki

Gal. 3, 1.

da bi njim Bog takisto starost bil obe-
zhal. Čudi zhaljaže na ti sadnji beteg,
kaki da bi njim Bog bil obezhal, ka
bode njim te s spojoj milostjoj postre-
gel. O vi nesparmetni, reshe sv. Ap.
Pavel. Quistno nesparmetni, da na
vezhnost verjete, naki je bol ne priprav-
late; kaki je morete v to semelstho,
ki premine kaki rosa pred sunzom,
taki globoko sakopati, ka je s vezh-
nostjo zelo sposabite? Ne. Jmo sato
Kriřtiani, reshe sv. Augustin, ka bi
jamo sa sdajno šivlenje je škerbe-
li, mi jmo sato Kriřtiani, ka bi je
sfigdar na ov drugi svet ino na to ne-
smerno vezhnost spomenili.

Na vezhnost bi mi ali mogli
misliti, ino je ravno sato dobro. Ki smer-
te pripravite, da je nevarna tista
vura, ino je zploneki sná sgoditi, ka
je ist totega šivlerija v to nesprepro
vezhnost prevestho. To je she negod-
ni flari pravishni mořje dobro spo-
snali. Sveti Augustin sato pra-
vi: Taj (gorje) meni nevolnemu, ker
jas v ti temni desheli te smerti ne-
snam sa koney moj! Jno sv. Gregor

pravi: Haj nam tustenim, ki s'he od is-
 volenja našega nebi ene besede od Bro-
 ga ne fmo g'uli, pa ti tati kraliti u-
 slobodnem miri dremlemo! Sv. Per-
 narč ves trepešji ino objokian moti
 svoji duški rezhe: Bodo bo tebi na den-
 tak velke sile pomagat, gdo bo tebe pred
 timi derepimi ghuval, ki te ghejo po-
 shreči? — Pa vnoji Svetniki ino
 modri moške poterajo, kati nevarna
 je smertna vura. Ne je ali sadašta na
 smertno vuro svoje grehe s nekierimi
 juvami objokati, ino jamo te pr. Sa-
 kramente prijeti, Svetniki so se zelo
 svojo shiolenje s'he ti smerti pri-
 pravlati, pa ti so issaj s'he se tiste vu-
 re bojali, te mi se nje nebi bojali,
 ki jmo s'he sadašt nipi ne dobrega sto-
 rila?

O premislite m. l. Kir. da tišči
 ker se nigdar na smert ino veštnost
 ne smišči, en navaden g'eshniti postu-
 ne, ino tati teda od Broga s'apuščen
 na smertno vuro s'voješh ali terdo-
 koren svojo shiolenje dokonča, pa ti
 grê v to veštno pogublenje, kati
 ker se s'bravi g'eshniti shelam ne tra-

ni no grešnim skušnjavam proti ne
 stavi, kakih bode je te branil, kada bo
 de še več slab no smóžhen? Bog je
 tak dugo prenel njegovo nepokornost,
 telko rasshalenja no sanizhavanja,
 ali na smertno vuro bode naprejšel
 to ostro šiba, s keroj je mu je še
 perle dostikrat grozil; bode mu tu
 di svojo milost skratil. Kakšna
 bo takali smert enega Kristjana,
 ker je nigdar ki njoj ne pripravil?
 Ostote parati bodle pripravleni,
 reshe sato Kristush. Ker enkrat
 preide, na vsigdar preide, greh,
 ker je ne pred smertjoj dolozarani,
 na večke ostane. V posvetnih re-
 zkih je napravlene žalinge dajo dru-
 gošh popravititi, ali se konshi lesti
 prosabijo. Šhi je škus boj ena deshela
 sgubi, je sná eno drugokrat supet
 dobili, alia eno zhlöveti enkrat kaj
 sgubi, sná pri drugem kraj dooji
 dobizpeti meti, alia en zhlöveti na
 enem mestu svojo poshtenje sgubi,
 ga pri drugem kraj sola nasaj co-
 biti. O na smertno vuro je temu
 ne taki, kam drevo padne, tam o-
 stane: šhi zhlöveti na smertno vuro

Matth. 24, 44.

Eccl. 11.

stopi pred tronush nebeski, taki bude
na večje tam; ghi opadne v to vesh-
no terjenje, taki nebode nigdar odonod
vungrishel.

O taki pripravì je m. Kir. prima-
vi je dobro k- smerti, premisli, kaj
je na smertno vuro sgubleno, je na
večje sgubleno. Premislite to pasab-
livi stvarishi, kerì je sherbite, ka-
vi vashi otroki eno lehkio, nafladno
shivoljenje meli, kerì taki mala na
vasho smert mislite, snajte, da, ako
vasha dusha v- pekìel pride, nje nig-
dar nishche nemore vunrèshiti, kaj
bodo vam te vashi otroki mogli poma-
gati? Ino vi, kerì tem hudobnem po-
ti tak nagajate, ako vasha dusha bo
na večje šaveršena; bo vam poet te
kaj pomagat?

Tato odpri tvoje ophi, moj Kirishi-
an, odpri nje sdaj, ino glej, v- kakishni
nevarnosti si, drugash bode te na večje
grivalo, ka si tega ne she prejè spo-
snal. — Kada je ti mladi Tobias s-
domi odishel, no ga dolgo ne nasaj bilo,
je je njegova mati jokala, no je ne
dala obatrìti, kajsi je mislila, ka
je she sgublen; ino da je svoje sha-

Tob. 10.

127. (138)

gl. str. 205!

leſti ne mogla vtroutiti, je jozhep ſi ſoch-
nola no rekla: Kaj ſem miſlila, ka
ſem tebe mojega ſina proſh puſtila? —
Taki bode vſem tiſtim, kerim ſe ſmert
pribliſhava, paſi nebodo pripravleni;
bodo ſe jokali, ino nigda njih nebode
mogel obatruti — jozhepſi no ſdihava-
jozhepſi boda rekli: O ſtraſna ſodba,
ſa kaj ſem ſe ne pripravil? Ali vſo
grivanje no ſdihavanje; vſo jozhepſi bode
ſa bſtojn, ti neſrečni bode vſeril, ino
bode vidil, kaj ſi s svojo greſhnojo
nemaraſhjojo pripravil.

Epilogus.

Premiſlite ali m. Nic. kaſi nevarna
je ſmertna vura, ker ſe prejo ne pri-
pravi. O kriſtiani Jeſuſh! ker ſi ſi
naſ telkokrat opominjal, ka ſi ſe
ti ſmerti pripravili, paſi ſhe ſmo do-
daj ne namer ſe na to ſmiſliti, obu-
di naſ, da bomo taki kak tvoji iz-
voleni. Svetnikſi ſhus zelo ſhivlenje
s dobrimi delami ſe ti ſmerti pri-
pravlati. Proſte da naſ vſi Svetni-
ki boſhji. Amen.

Savjetek ino krasitel.

53. Na den zhitnega spozhetja ^{2 stran}
Divize Marije. — Od prave
pobožnosti proti Mariji. — — — 1. *Prondore*
54. Na sveti den. — Nesahva
len proti svojem Sveticari je
svet bil negda, naki Jhe Idaj. — 9. *Bulffer*
55. Na den sv. Stjepana, per-
vega Manternika. — Lenni
Kamen sa prebivalifche novo-
rojenea Sveticara. — — — 19. *Kellerhaus*
56. Na novega leta den. — Kaj
nashe senka na dnešni den ma-
rejo obhuciti? — — — 26. *Binig*
57. Na den sv. treh Kiralov. —
Kaj se taki od novorojenega Jesu-
sha, kati od tih treh Mudrih
vupiti mano. — — — 36. *J*
58. Na vesnize. — Od dnešne-
ga ofra Kiristusha, Marie ino

- starega Simeona. — — — — — 43.
59. Na den sv. Joshefa. — Od
dushnostih sabionških ljudi. — 52.
60. Na den obsnanenja D. Ma-
rie. — Maria, saphetki na
zhega veselja. — — — — — 64.
61. Na vusemstki (velikonozni)
pondelki. — Kraj na poti v
nebo pelajošerni mamo storiti. 72.
62. Na veliko Kristovo. — Od
kraljestva nebestnega. — — — 81.
63. Na Finkuštni pondelki. —
Od velikosti lubesni bostije. 92.
64. Na den sv. Petra no Pavla.
— Od rodovitih sus sv. Petra. 101.
65. Na velike Mesne den. — Ve-
seli no frepšen den. — — — 111.
66. Na male Mesne den. — Den
Marie narojenja en den sve-
listenja. — — — — — 120.
67. Na vseh Svetov den. — Od
pripravljanja k smerti po-
peldi tih Svetih. — — — — 130.

Oinig
Gabriel
Gabriel
Oinig
Bordon
Oinig
Getrig
Brean
Reph. Zagrb.
Oinig
Bordon